

Liahona

**Hitta Kristi ljus
på julen, s 2–17**

**Inbjud uppenbarelser genom
att visa vördnad, s 26**

**Varför fråga varför just
jag? s 30**

**24 jultraditioner från
hela världen, s LS8**

Vuxna

BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

- 2 **Hemma i jul** President Henry B Eyring

BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP

- 25 **Ge näring genom att visa medkänsla**

ARTIKLAR

- 16 **Kram, från mina systrar** Marina Petrova
Våra besökslärare gjorde vår jul mycket bättre

- 18 **Stavspresidentens andliga gåvor**
Äldste Neil L Andersen
Stavspresidenter kallas av Herren och får nycklar och andlig kraft att handla inom det område där de presiderar.

- 26 **Tillbedjan genom vördnad** Äldste Robert C Oaks
Vår inställning och vårt uppförande återspeglar vår vördnad — vår respekt, kärlek och hur vi högaktar Herren.

- 36 **Arbetets välsignelser** Biskop H David Burton
Arbete är både en välsignelse och en befallning, och Herren hjälper dem som försöker följa den befallningen.

AVDELNINGAR

- 41 **Sista dagars heliga berättar**
Unga kvinnor sprider julglädje till en sängliggande medlem; barn ger upp leksaker till jul; en elev vittnar för sin lärare; en syster hjälper sin döende bror uppfylla ett löfte; ett barns handlingar är svar på en mans bön.

- 48 **Hur du kan använda det här numret**
Förslag till familjens hemafton och ämnen i det här numret.

PÅ OMSLAGET

Framsidan: *Flykten*, av Rose Datoc Dall, med tillstånd av Church History Museum. Baksidan: *Julkrubban*, gravyr av Gustave Doré.

Ungdomar

ARTIKLAR

- 8 **Ett barn blir oss fött**
Insikter i Jesajas profetia om Frälsaren.

- 10 **En kärleksgåva** Chastmier Okoro
Skulle vår granne vilja ha den enda julklappen vi kunde ge henne?

- 12 **Tre kungar från Östern** Wendy Kenney
Vilka var de vise männen som besökte Jesusbarnet?

- 30 **Varför just jag?** Elizabeth Quigley
Allt gick så bra i mitt liv. Sedan fick jag veta att jag hade cancer.

AVDELNINGAR

- 24 **Affisch: Halleluja!**

- 34 **Frågor och svar**
Mina föräldrar är inte medlemmar i kyrkan. Hur kan jag dela med mig av evangeliet till dem utan att förolämpa dem?

Första presidentskapet: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kворum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chefredaktör: Spencer J. Condie

Rådgivande: Keith K. Hilbig, Yoshihiko Kikuchi, Paul B. Pieper

Verkställande direktör: David L. Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D. Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R. Loyborg

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Medredaktör: Ryan Carr

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell

Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R. Arroyo, Callette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Randy J. Benson

Översättning: Claes-Göran Edlund

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada, kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvärig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvärig för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din

enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.

Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388. Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms och porto) och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Skicka manuskript och förfrågningar till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller via e-post: liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribatiska, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagasiska, malhallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.liahona.lds.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2009 Vol. 133 No. 12. *LIAHONA* (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post International Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Barn

ETT JULBUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET
TILL VÄRLDENS BARN

LS2 Anledningen till glädjen

ARTIKLAR

LS4 Uppförande i Primär Jan Pinborough

LS8 Jul i hela världen
Chad E. Phares och Shara Braithwaite

LS10 En jul på Temple Square

AVDELNINGAR

LS7 Färgläggningssidan

LS12 Samlingsstunden: Jag ska
komma ihåg Jesus Kristus
Cheryl Esplin

LS14 Från profeten Joseph Smiths
liv: Ett sant exempel på
kristuslik kärlek

LILLA STJÄRNAN,
OMSLAGET
Illustration Jim Madsen.

Se om du kan
hitta den norska
VDR-ringen som
är gömd i det här
numret. Välj rätt
sida!

Brev till redaktionen

Frukterna av mitt arbete

Jag blev så glad när jag såg en grupp unga män och unga kvinnor framför Forum Romanum på sidan 32 i septembernumret 2008 av *Liahona*. Jag verkade som missionär i Italien 1971. Medan jag var i Rom undervisade min kamrat och jag två underbara barn, Alberto och Massimo De Feo, som senare döptes. Föreställ er min glädje över att se Denise De Feo i artikeln och få veta att hon är dotter till Massimo som nu är president för Roms stav. Jag fick också veta att Alberto är grenspresident i Kanada. Jag är tacksam mot Herren för

upplevelserna jag hade på min mission och för att jag får se frukterna av hans evangelium.

Oscar Blanc, Argentina

Glädje i min själ

När jag är ledsen vänder jag mig ofta till *Liahona* och läser budskapen från profeten och apostlarna. Deras ord ger min själ tröst och glädje. Tack för den här tidningen! Den hjälper mig känna min himmelske Faders och min Frälsare Jesu Kristi kärlek.

Maria Elsy Waltero Orjuela, Colombia

Skicka kommentarer och förslag till *liahona@ldschurch.org*. De brev som publiceras kan komma att förkortas eller förtydligas.

Hemma i jul

PRESIDENT HENRY B EYRING
förste rådgivare i första presidentskapet

Det finns en sång som jag hörde när jag var liten — en sång om julen och att vara hemma. Det var krig då och många människor var borta från sitt hem och sin familj — en mörk tid för dem som var rädda att de kanske inte skulle få återse sina nära och kära i det här livet. Jag minns hur jag kände för mitt hem och min familj när jag gick förbi ett hus på vägen till skolan vid juletiden och såg en liten flagga med en guldstjärna som hängde i fönstret. Det var huset där en flicka bodde som jag kände från skolan. Hennes bror som inte var så mycket äldre än jag hade dött i kriget. Jag kände hans föräldrar och delade en del av deras sorg. På vägen hem från skolan kände jag en tacksam förväntan inför det glada välkomnandet som jag visste väntade mig.

När jag satte på radion i vårt vardagsrum under julen hörde jag ord och musik som

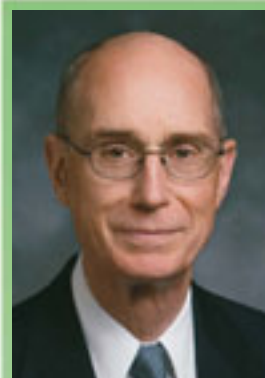
fortfarande ekar inom mig. Några rader i den där sången rörde vid mitt hjärta med en längtan efter att få vara med familjen. Jag bodde med mina föräldrar och mina bröder i ett lyckligt hem, så jag visste på något sätt att den längtan jag kände handlade om mer än att vara i ett hus eller en del av familjen. Det

handlade om en framtida plats och tillvaro som var ännu bättre än den jag kände till eller kunde föreställa mig.

Den rad från sången som jag bäst kommer ihåg är ”Jag är hemma i jul/om så bara i mina drömmar.”¹

Huset där jag klädde julgranar med min mor och far under de där lyckliga barnaåren är i stort sätt oförändrat. För några år sedan åkte jag tillbaka dit och knackade på dörren. Det var främlingar som öppnade. De lät mig komma in i rummet där radion hade funnits och där min familj hade samlats runt julgranen.

Jag insåg då att mitt hjärtas önskan inte handlade om att vara i ett hus. Det handlade om att vara tillsammans med min familj, och

Tack vare Frälsaren kan du vara försäkrad om att du inte bara får komma hem till jul, utan att du också får leva för evigt med en familj som du älskar och som älskar varandra.

det var en önskan att känna sig omfamnad av Kristi kärlek och ljus, ännu mer än vad vår lilla familj hade känt sig i mitt barndomshem.

Längtan efter evig kärlek

Det vi alla längtar efter i vårt hjärta, på julen och alltid, är att känna oss sammanbundna av kärlek med en ljuv förvisning om att den kan vara för evigt. Det är löftet om evigt liv som Gud har kallat sin största gåva till sina barn. (Se L&F 14:7.) Det möjliggörs genom hans älskade Sons gåvor till oss: Frälsarens födelse, försoning och uppståndelse. Det är genom Frälsarens liv och mission som vi har en försäkran om att vi kan få vara tillsammans i kärlek och leva för evigt som familj.

Längtan efter vårt hem är något som vi föds med. Den underbara drömmen kan inte bli verklig utan stor tro — tillräckligt stor för att den Helige Anden ska kunna leda oss till omvändelse, dop och att vi ingår och håller heliga förbund med Gud. En sådan tro kräver att man modigt uthärdar jordelivets prövningar. I nästa liv kan vi sedan välkomnas av vår himmelske Fader och hans älskade Son till våra drömmars hem.

Också under det här livet kan vi ha en övertygelse om att den dagen ska komma och känna en del av den glädje vi får uppleva när vi till slut får komma hem. När vi firar Frälsarens födelse under julen får vi särskilda tillfällen att uppleva den glädjen under det här livet.

Hitta den utlovade glädjen

Många av oss har förlorat närstående som dött. Vi omges kanske av personer som försöker förstöra vår tro på evangeliet och Herrens löften om evigt liv. En del av oss plågas av sjukdomar och fattigdom. Andra får uppleva stridigheter inom familjen eller har ingen familj alls. Ändå kan vi inbjuda Kristi ljus att lysa på oss och låta oss se och känna något av den utlovade glädje som ligger framför oss.

När vi samlas i det himmelska hemmet kommer vi till exempel att omges av personer som blivit förlåtna för all synd och som har förlåtit varandra. Vi kan känna en del av den glädjen nu, särskilt när vi tänker på och firar Frälsarens gåvor till oss. Han kom till jorden för att vara Guds Lamm, för att betala priset för alla de synder som hans Faders barn hade begått under jordelivet så att alla kan bli förlåtna. Under julen har vi en större önskan att komma ihåg och begrunda Frälsarens ord. Han sade att vi inte kan bli förlåtna om vi inte förlåter varandra. (Se Matt 6:14–15.) Det är ofta svårt att göra så du behöver be Herren om hjälp. Den hjälpen att förlåta kommer oftast när vi tillåts se att vi har orsakat lika mycket eller mer smärta än vad vi själva har känt.

När du följer svaret på din bön om styrka att förlåta känner du att en börda lyfts från dina axlar. Att hysa agg är en tung börda att bära. När du förlåter får du känna glädjen av att bli förlåten. Nu under julen kan du ge och ta emot förlåtelsens gåva. Den glädje du då känner är en glimt av det vi kan känna tillsammans i det eviga hemmet som vi längtar efter.

Glädjen av att ge

Det finns en annan glimt av det glada framtida hemmet som vi lättare kan se under julen. Det är känslan av att ge

med ett generöst hjärta. Den kan komma när vi tänker på andras behov mer än på våra egna och när vi känner hur generös Gud har varit mot oss.

Den hjälper oss se andra människors vänlighet under julen. Hur många gånger har du gått för att lämna en julklapp vid en dörr, med hopp om att inte bli upptäckt, bara för att se att det redan ligger en omärkt julklapp där? Har du, liksom jag, känt dig manad att hjälpa någon och upptäckt att du inspirerades att ge exakt det som personen i fråga behövde just då? Det är en underbar försäkran om att Gud känner till alla våra behov och räknar med att vi ska uppfylla behoven hos andra omkring oss.

Gud sänder sådana budskap till oss med större tillförsikt under julen eftersom han vet att vi lyssnar då, när våra hjärtan är mer lyhörda för Frälsarens exempel och för hans tjänares ord. Under julen är det troligare att vi nyligen har läst och berörts av kung Benjamins ord. Han lärde sitt folk, och han lär oss, att den överväldigande förlåtelsens gåva vi får bör göra oss överflödande generösa mot andra:

”Och se, just nu har ni åkallat hans namn och tigt om förlåtelse för era synder. Och har han låtit er tigga förgäves? Nej, han har utgjutit sin Ande över er och har gjort så att era hjärtan fyllts med glädje och har gjort så att era munnar blev tillslutna så att ni inte kunde tala, så utomordentligt stor var er glädje.

Och om nu Gud, som har skapat er och av vilken ni är beroende för era liv och för allt ni har och är, ger er allt ni i tro ber om som är rätt, med tro på att ni skall få, o, borde då inte ni ge av de ägodelar ni har till varandra.

Och om ni dömer honom som bönfaller er om era ägodelar för att inte förgås, och fördömer honom, hur mycket mer rättvis blir då inte er fördömelse för att ni undanhållit era ägodelar, som inte tillhör er utan Gud, som även ert liv tillhör. Och ändå uppsänder ni inte någon bön, inte heller omvänder ni er från det som ni har gjort.

Jag säger till er: Ve den som gör så, ty hans ägodelar skall förgås med honom. Och nu säger jag detta till dem som är rika på det som hör världen till.” (Mosiah 4:20–23)

Du har redan fått känna glädjen av att ge och ta emot allmosor. Den glädjen i det här livet är en glimt av det vi kommer att känna i nästa liv om vi är generösa här av tro på Gud. Frälsaren är vårt stora föredöme. Under julen begrundar vi på nytt vem han är och den generositet han har visat oss genom att komma till världen för att vara vår Frälsare.

Som Guds Son, född av Maria, hade han makt att stå emot alla frestelser och all synd. Han levde ett fullkomligt liv så att han kunde bli det yttersta offret, det obefläckade Lammet som utlovats från världens begynnelse. (Se Upp 13:8.) Han genomled vandan för våra synder och för alla synder som vår himmelske Faders barn har begått så att vi skulle kunna bli förlåtna och komma hem rena.

Han gav oss den gåvan till ett pris som vi inte kan föreställa oss. Det var en gåva som han inte behövde själv. Han hade inget behov av att bli förlåten. Den glädje och tacksamhet vi känner över hans gåva nu kommer att utökas och vara för evigt när vi hedrar och dyrkar honom i vårt himmelska hem.

Julen uppmuntrar oss att tänka på honom

Frälsaren
är vårt
stora föredöme. Under julen
begrundar vi på
nytt vem han är
och den generositet
han har visat oss
genom att komma
till världen för att
vara vår Frälsare.

Under julen
tänker vi
inte bara på
ljuset som tillkännagav Kristi födelse till
jorden utan också
på ljuset som kommer från honom.
Många har vittnat
om det ljuset.

och på hans oändliga generositet. När vi tänker på hans generositet får vi hjälp att känna och följa inspirationen om att det finns någon som behöver vår hjälp, och vi ser Guds hand sträckas ut mot oss när han sänder någon att hjälpa oss, som han så ofta gör. Vi känner glädje när vi ger och tar emot den generositet som Gud inspirerar till, särskilt under julen.

Välsignade med hans ljus

Det finns ännu en glimt av himlen som blir lättare att se under julen. Det handlar om ljus. Vår himmelske Fader använde ljus för att tillkännage sin Sons, vår Frälsares födelse. (Se Matt 2; 3 Nephi 1.) En ny stjärna blev synlig, både på det östra och på det västra halvklotet. Den ledde de vise männen till barnet i Betlehem. Också den ondskefulle kung Herodes kände igen tecknet. Han var rädd för det eftersom han var ond. De vise männen glädde sig åt Kristi födelse, han som är världens ljus och liv. Tre dagar av ljus utan mörker var tecknet Gud gav Lehis efterkommande för att tillkännage sin Sons födelse.

Under julen tänker vi inte bara på ljuset

som tillkännagav Kristi födelse till jorden utan också på ljuset som kommer från honom. Många har vittnat om det ljuset. Paulus vittnade om att han såg det på vägen till Damaskus:

”Jag [fick] ... se ett ljus från himlen, klarare än solen, stråla omkring mig och mina följeslagare.

Vi föll alla till marken, och jag hörde en röst som sade till mig på hebreiska: Saul, Saul, varför

förföljer du mig? Det är hårt och smärtsamt för dig att sparka mot udden.

Jag sade: Vem är du, Herre? Och Herren svarade: Jag är Jesus, den som du förföljer.” (Apg 26:13–15)

Pojken Joseph Smith vittnade om att han såg ett underbart ljus i en trädunge i Palmyra i New York i början av återställelsen:

”Just i detta skrämmande ögonblick såg jag en ljuspelare alldeles över mitt huvud, klarare än solen, som sänkte sig gradvis tills den föll på mig.

Så snart den syntes fann jag mig befriad från den fiende som hållit mig bunden. När ljuset vilade på mig såg jag två personer, vilkas glans och härlighet trotsar all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sade, medan han pekade på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom!*” (Joseph Smith — Historien 1:16–17)

Ett sådant ljus får vi se i vårt himmelska hem. Det kommer att ge oss glädje. Men också i det här livet har du välsignats med en del av den underbara upplevelsen genom Kristi ljus. Varje människa som föds

på den här jorden får det ljuset som gåva. (Se Moroni 7:16.) Tänk på de gånger du har haft en upplevelse som gör dig till ett vittne om att Kristi ljus är verkligt och dyrbart. Av följande underbara försäkran ser du hur du har vägletts av det ljuset:

”Och det som inte uppbygger är inte av Gud utan är mörker.

Det som är av Gud är ljus, och den som tar emot ljus och förblir i Gud får mer ljus, och detta ljus växer sig klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen.

Och ... jag säger det för att ni skall kunna känna igen sanningen, så att ni kan jaga bort mörkret från er.” (L&F 50:23–25)

I en värld som förmörkas av ondskefulla bilder och öarliga budskap har du välsignats med att lättare kunna känna igen blixterna av ljus och sanning. Du har lärt dig att ljuset blir allt klarare när du tar emot det med glädje. Det blir klarare och klarare till den fullkomliga dagen när vi får vara nära Källan till ljuset.

Det ljuset är lättare att urskilja under julen när det är troligare att vi ber för att få veta vad Gud vill att vi ska göra och att vi läser i skrifterna och därför är mer benägna att gå Herrens ärenden. När vi förlåter och får förlåtelse, när vi lyfter upp händerna som hänger ner (se L&F 81:5), då blir vi själva upplyfta allteftersom vi flyttar oss närmare ljusets Källa.

Du kommer kanske ihåg att Mormons bok beskriver en underbar tid när Frälsarens trofasta lärjungar återspeglade hans ljus så att andra kunde få se det. (Se 3 Nephi 19:24–25.) Vi använder ljus för att fira julen. När vi dyrkar Frälsaren och tjänar honom släpper vi in ljus i vårt liv och i andra människors liv.

Vi kan tillitsfullt sätta upp ett mål att göra den här julen ljusare än den förra och varje år som följer ännu ljusare. Jordelivets prövningar ökar i intensitet, men för oss behöver mörkret inte fördjupas om vi riktar vår blick enbart på det ljus som strålar ner på oss när vi följer Mästaren. Han leder oss och hjälper oss längs vägen som leder uppåt till det hem som vi längtar till.

Det har funnits gånger, ofta under julen, när vi har

FÖRSLAG PÅ HUR MAN UNDERVISAR OM DET HÄR BUDSKAPET

När du förbereder dig för att undervisa om det här budskapet bör du söka den Helige Andens vägledning så att du kan skraddarsy det efter behoven hos dem du undervisar. Du kan använda följande tankar eller liknande:

1. När du läser texten under ”Längtan efter evig kärlek”, känner du då inom dig en längtan till ditt eviga hem? Samtala om vad ni gör för att förbereda er för att komma tillbaka till det hemmet.

2. Får du hjälp att se hur du kan få glädje i det här livet av texten under ”Hitta den utlovade glädjen”? Samtala om vad vi kan göra för att hitta glädje nu, dag för dag.

3. Under rubriken ”Glädjen av att ge”, får vi veta mer om Frälsarens ojämförliga gåvor som gör att vi kan få evigt liv. Samtala om vad vi kan ge för att hjälpa andra att också få den gåvan.

4. Hur får vi hjälp av president Eyrings budskap att se vad vi kan göra för att vara mer öppna för det ljus som Frälsaren erbjuder och dela med oss av det till vår familj och andra?

känt en del av det som vi får uppleva när vi till slut kommer hem till Fadern som älskar oss och besvarar våra böner, och till Frälsaren som har lyst upp vårt liv och lyft upp oss.

Jag vittnar om att tack vare honom kan du vara övertygad om att du inte bara får komma hem till jul, utan att du också får leva för evigt med en familj som du älskar och som älskar varandra. ■

SLUTNOT

1. Se James ”Kim” Gannon, ”I’ll Be Home for Christmas” (1943).

ETT BARN BLIR OSS FÖTT

"TY ETT BARN BLIR OSS FÖTT,
EN SON BLIR OSS GIVEN. PÅ HANS
AXLAR VILAR HERRADÖMET, OCH
HANS NAMN ÄR: UNDER, RÅDGIVARE,
MÄKTIG GUD, EVIG FADER,
FRIDSFURSTE." (JES 9:6)

Många århundraden före Jesu Kristi födelse skrev profeten Jesaja ner det som uppenbarades för honom om omständigheterna kring Kristi ankomst. En sådan profetia, som finns nedtecknad i Jesaja 9:6, ger oss med några få ord en rikedom av kunskap om Frälsaren och rollerna han har i vårt liv och i vår himmelske Faders plan. Här är några förklaringar på tankarna som uttrycks i den här versen.

Ett barn blir oss fött, en son blir oss given

Frälsaren uppenbarades för Adam, den första människan, som Guds enfödde Son. (Se Mose 5:7, 9; 6:52, 57, 59, 62.) Sedan dess har alla de heliga profeterna vittnat om att Guds Son skulle komma i köttet för att återlösa sitt folk. (Se Apg 10:43; Jakob 4:4.)

*Den forntida profeten
Jesaja förutsade Messias
ankomst och uppenbarade
mycket om hans roller.*

Vad innebar Kristi födelse?

Ängeln som tillkännagav Frälsarens födelse för herdarna kom med "bud ... om en **stor glädje för hela folket**". (Luk 2:10)

När Nephi såg jungfru Maria i en syn där hon bar Jesusbarnet i sina armar manades han att bekräfta "**Guds kärlek** som utgjuts i människobarnens hjärtan". (1 Nephi 11:22)

Frälsaren själv förkunnade: "Så **älskade Gud världen** att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha **evigt liv**." (Joh 3:16)

På hans axlar vilar herradömet

I det forntida Israel hade prästerna och kungarna en dräkt med en symbol för deras ämbete på axeln. (Se Jes 22:21–22.) Jesus Kristus, Guds Son, kom "med auktoritet". (Matt 7:29) Och han kommer att regera som konungarnas Konung och herrarnas Herre under tusenårsriket, när "han regerar, vars rätt det är att regera". (L&F 58:22; se också Trosart 10.)

Under, Rådgivare

Ordet *under* kommer från det hebreiska ordet för "underverk", och hänser till både på Messias mirakulösa födelse och på de underverk han utförde under sitt liv. Ordet *rådgivare* har att göra med de bud och lärdomar Messias skulle föra med sig som skulle vägleda oss tillbaka till vår himmelske Fader. Som Jakob, profeten i Mormons bok, sade: "[Herren] råder med visdom och med rättvisa och med stor barmhärtighet över alla sina verk." (Jakob 4:10)

Mäktig Gud

"Tro på Jesus Kristus, Guds Son, den största personligheten i all tid och evighet. Tro på att hans oförlikneliga liv sträcker sig tillbaka innan världen formades. Tro på att han var Skaparen av den jord på vilken vi lever. Tro på att han var Gamla testamentets Jehova, att han var Nya testamentets Messias, att han dog och uppstod ... och att han lever, den levande Gudens Son, vår Frälsare och Återlösare."

President Gordon B Hinckley (1910–2008), "Tvivla icke", Nordstjärnan, apr 1990, s 2–4.

Evig Fader

"Jehova som är Jesus Kristus, Elohim's Son, kallas 'Fadern ... ja, himlens och jordens sanne evige Fader'. (Mosiah 15:3–4) Med samma betydelse kallas Jesus Kristus 'Evig Fader'. (Jes 9:6; jämför 2 Nephi 19:6) ... Jesus Kristus, som är Skaparen, kallas konsekvent för himlens och jordens Fader ... och eftersom hans skapelser varar för evigt kallas han mycket lämpligt himlens och jordens evige Fader."

"The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Quorum of the Twelve Apostles", Ensign, apr 2002, s 13; från Improvement Era, aug 1916, s 934–942.

Fridsfurste

"Vi kanske har irrat oss bort ifrån den väg som leder till frid och behöver stanna upp, begrunda och betänka Fridsfurstens lärdomar och besluta oss för att införliva dem i våra tankar och handlingar och leva efter en högre lag, vandra en mer upphöjd stig och bli en bättre Kristi lärjunge."

President Thomas S Monson, "Att finna frid", Liahona, mar 2004, s 3.

"Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa." Joh 14:27 ■

En kärleksgåva

Hon tyckte inte om när vi sjöng. Varför stod vi då här vid hennes dörr på julafton och skulle ge henne en musikgåva?

CHASTMIER OKORO

När pappas cateringfirma gick i konkurs befann sig min familj i en allvarlig ekonomisk situation. Jag minns hur mamma kom hem med tårar i ögonen. Hon ville inte berätta vad som var fel fastän vi bad henne tala om vad problemet var. Kort därefter var vi tvungna att flytta till en liten enrumslägenhet för det var det enda vi hade råd med.

Innan dess hade julen alltid varit en högtid full av intensiv matlagning, nya kläder, fester, besök på intressanta platser och julklappar som gavs och togs emot. Mamma hade en förmåga att bli, som vi kallade henne, "julmor". Hon älskade att ge, och varje jul delade hon entusiastiskt och kärleksfullt med sig till alla omkring sig. När vi blev äldre var egenskapen att tänka på andra mer än på oss själva något som vi också försökte utveckla.

Men det året visste vi inte vad vi skulle göra. Mamma oroade sig eftersom det var första julen vi inte tillbringade i vårt eget hem. Hon oroade sig eftersom hon inte kunde komma på något att ge till andra. Vi försökte uppmuntra henne för vi visste att vi, på vårt eget lilla sätt, kunde göra något för att sprida julens anda.

Men det var knappt att vi klarade oss, och vi kämpade också med att känna frid i vår nya miljö. Vår hyresvärdinna var inte kristen och hon var arg på oss för att vi gick upp tidigt för att ha familjebön och sjunga psalmer. Vår sång väckte henne för vårt rum låg bredvid hennes. Hon klagade ofta så vi försökte sjunga tyst och inte störa henne.

När hon insåg att vi inte skulle sluta ha våra morgonböner slutade hon så småningom att klaga.

Sedan fick pappa en tanke. Han kände att vi skulle sjunga julsånger för vår hyresvärdinna som vår julklapp till henne. Alla tyckte det var en bra idé — utom jag. Jag hade starka invändningar och påminde familjen om klagomålen hon hade haft om våra familjeböner. Jag föreslog att vi skulle sjunga för någon som skulle uppskatta det och inte för henne.

Men pappa insisterade och förklarade att det kunde vara ett sätt för oss att visa henne att vi var hennes vänner fastän vi hade olika trosuppfattningar. Jag hade inget annat val än att hjälpa familjen välja ut och öva på de julsånger vi skulle sjunga för henne.

På julaftonen stod vi vid hennes dörr och knackade på. Hon öppnade inte dörren och jag skulle just bli arg och påminna pappa om vårt slöseri med tid. Men när jag tittade mig omkring såg jag att alla familjemedlemmarna log — de var glada över att vi gjorde det här. Jag fick en önskan inom mig att ha samma känsla.

Till slut öppnade hyresvärdinnan dörren och för ett ögonblick visste hon inte vad hon skulle göra. Pappa sade tyst att vi gärna ville sjunga för henne och att vi ville komma in i hennes lägenhet, om det var okej. Hon klev tillbaka och vi gick in. Vi sjöng alla julsånger vi kunde komma på — både de som vi hade övat på och andra. Snart fanns det en underbar känsla i rummet. Vi visste att hon kanske inte förstod vad alla orden betydde, men hon log medan vi sjöng. Hon sade att hon hade känt sig ensam och när hon såg oss längtade hon efter sin egen familj. Innan vi gick önskade vi henne god jul och gott nytt år. Hon tackade oss, och sedan gick vi tillbaka till vårt rum.

När jag försökte somna på kvällen funderade jag över det som hade hänt. Det slog mig att en riktig julklapp inte nödvändigtvis måste köpas i en affär eller ens vara hemmagjord. Egentligen handlar det om vår inställning och önskan att göra vad vi kan för att våra medmänniskor ska bli glada. Jag insåg att den bästa julklappen vi kan ge inte kräver någon större summa pengar. Det är i stället en kärleksgåva.

Den kvällen insåg jag att min familj hade känt julandan genom att på ett enkelt sätt tjäna en ensam granne. ■

De vise männen är en framträdande del av den traditionella julkrubban, men vad vet vi egentligen om dem?

WENDY KENNEY

Har du någonsin tittat närmare på en julkrubba och undrat över de tre fint klädda männen som kommer med gåvor till Jesusbarnet? Vi vet förstås att de representerar de tre vise männen, men vilka är de egentligen? Varför besökte de Jesus och varför hade de med sig så ovanliga gåvor till honom?

Skriftberättelsen om Frälsarens födelse avslöjar inte så mycket om de vise männen. (Se Matt 2.) Men eftersom deras besök var så betydelsefullt har forskare under århundradena försökt hitta information om deras bakgrund och syftet med att de besökte Kristusbarnet. Vissa detaljer har kommit fram ur sådan forskning, men mycket av det som den kristna världen traditionellt har trott om de vise männen är mer baserat på myter och spekulationer än historia.

Det här vet vi:

Hur många var de vise männen?

Enligt traditionen var det tre män som besökte Kristusbarnet, en uppfattning som härrör från det faktum att tre gåvor gavs: guld, rökelse och myrra. Man antar att varje man hade med sig en gåva. Men vissa forskare tror att det kunde ha varit många fler vise män, kanske så många som tolv.¹ I Bible Dictionary [Bibels ordlista] står det att eftersom de vise männen i huvudsak var vittnen till Frälsarens födelse så var de minst två eller tre. (Se 5 Mos 19:15; 2 Kor 13:1; L&F 6:28.)²

Uppfattningen att de vise männen var kungar kommer från en vers i Gamla testamentet som förutsäger att några kungar skulle besöka Herren. I Jesaja 49:7 står det: "Kungar skall se ... och stå upp", och i Jesaja 60:10 står det: "Deras kungar skall betjäna dig". (Se också Ps 72:10.)

Forskare har hittat andra uppteckningar som omnämner de vise männen som kungar. Marco Polos texter från 1200-talet innehåller en rapport från staden Saba i Persien om tre kungar som tog med sig guld, rökelse och myrra på en resa för att besöka en nyfödd profet.

TRE KUNGAR FRÅN ÖSTERN

Enligt Marco Polos uppteckning hette männen Caspar, Melchior och Balthasar, de namn vi vanligtvis förknippar med de vise männen i dag.³

Ursprunget till orden *vise män*

Orden *vise män*, som de används i King James version av Bibeln, har översatts från det grekiska ordet *magoi*. *Magoi*, som ofta översätts till *magi* på engelska, är egentligen av persiskt ursprung och hänсыftar på präster i Persiens forntida religion. Med den här användningen av ordet *magi* tror många forskare att de vise männen förmodligen var präster i en persisk religiös sekt. Men äldste Bruce R McConkie (1915–85) i de tolv apostlarnas kворum sade följande i sin *Doctrinal New Testament Commentary* [Doktrinär kommentar till Nya testamentet]: "Antagandet att de var medlemmar i en religiös avfällingskult med *Magi* i det forntida Medien och Persien är förmodligen falskt. I stället verkar det som om de var sanna profeter, rättfärdiga

personer som Simeon, Hanna och herdarna till vilka Gud uppenbarade att den utlovade Messias hade fötts bland människorna."⁴

Från Orienten?

Var de vise männen från Orienten som julsången "We Three Kings of Orient Are" [Vi tre kungar från Orienten är] hävdar?⁵ Sångens författare använde troligen ordet *Orienten* i stället för det vanligare ordet *Östern* som används i Matteus uppteckning. Allt som låg öster om Palestina kallades lite exotiskt för Orienten. Matteus användande av den allmänna benämningen "Östern" kan helt enkelt tyda på att ingen visste säkert varifrån de vise männen kom.⁶

Vissa forskare citerar Psaltaren 72:10 som bevis för att männen kom från regioner i vår tids Spanien, Etiopien och Saudiarabien: "Kungar från Tarsis och kustländerna skall ge honom skatt, kungar från Saba och Seba skall bära fram gåvor." Andra tror att de vise männen kom från Persien (nutidens Iran) och kan ha varit judar eftersom

det fanns många av judiskt ursprung som bodde i den regionen vid den tiden.⁷

När besökte de vise männen Jesus?

I konstnärliga skildringar av Jesu födelse ser man vanligtvis de tre männen dyrka en *nyfödd*, som om deras besök inträffade kort efter Frälsarens födelse. Men skrifterna avslöjar att de vise männen inte var närvarande vid Jesu födelse, vare sig i stallet eller någon gång under hans tidiga barndom. De vise männen besökte egentligen *barnet* Jesus och hans mor Maria. "Och de gick in i huset och fick se barnet med Maria,

dess mor. Då föll de ner och tillbad det, och de ... överlämnade gåvor till barnet: guld rökelse och myrra." (Matt 2:11)

De vise männens gåvor

Varför hade de vise männen med sig så ovanliga gåvor till Jesus? De flesta forskare menar att gåvorna var symboliska. Guldet representerade Jesu konungavärdighet, rökelsen hans gudomlighet och myrran hans lidande och död, eftersom myrra var något som användes för att göra döda kroppar väldoftande före en begravning.⁸

Varnade av Gud

När Herodes uppmanade de vise männen att bege sig till Betlehem sade han till dem: "När ni har funnit det, underrätta mig, så att även jag kan komma och tillbe det." (Matt 2:8) Men enligt Matteus uppteckning "[hade] de [av Gud] i en dröm ... blivit varnade för att vända tillbaka till Herodes", så när de vise männen hade besökt Kristusbarnet undvek de Herodes och "tog ... en annan väg hem till sitt land". (Matt 2:12) Herodes blev rasande, inte bara för att de vise männen hade ignorerat hans befallning utan också för att det tydligen nu fanns ett barn i Betlehem som en dag skulle regera nationen.

I Herrens ärende

I Bible Dictionary [Bibeln ordlista] finns en bra sammanfattning om vår uppfattning om de vise männen: "De var rättfärdiga män som sänts ut i ärendet att vittna om att Guds Son kommit till jorden ... De var troligtvis representanter för en gren av Herrens folk från en plats öster om Palestina som hade kommit, ledda av Anden, för att se Guds Son, och som återvände till sitt folk för att vittna om att Konungen Immanuel verkligen hade fötts i köttet."⁹ ■

SLUTNOTER

1. Se John A Tvedtnes, "What Do We Know about the Wise Men?" *Insights: An Ancient Window* (nyhetsbrev från Foundation for Ancient Research and Mormon Studies [FARMS]), dec 1998.
2. Se Bible Dictionary, "Magi", s 728.
3. Se John A Tvedtnes, "I Have a Question", *Ensign*, okt 1981, s 25–26.
4. Bruce R McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 band (1966–1973), 1:103.
5. John Henry Hopkins Jr, "We Three Kings of Orient Are" (1857).
6. Se Raymond E Brown, *The Birth of the Messiah* (1977), s 168.
7. Se John A Tvedtnes, *Ensign*, okt 1981, s 25.
8. Se John A Tvedtnes, *Ensign*, okt 1981, s 25.
9. Bible Dictionary, "Magi", s 727–728.

GÅVOR FRÅN HJÄRTAT

"När vi finner honom, kommer vi då att vara lika förberedda som de vise männen fordom och ta fram gåvor från våra många skattkammare? De hade med sig guld, rökelse och myrra. Det är inte dessa gåvor Jesus ber oss om. Från vårt hjärtas

skattkammare ber han oss ge av oss själva: 'Se, Herren fordrar hjärtat och ett villigt sinne.' (L&F 64:34)"

President Thomas S Monson, "Sökandet efter Jesus", Nordstjärnan, jun 1991, s 5–6.

Kram, från
mina sysstrar

"Det är bra med oss", försäkrade jag mina besökslärare. Men deras tjänande den julen förändrade allt.

MARINA PETROVA

Ju närmare julen vi kom, desto tyngre blev mitt hjärta. I november hade varken min make eller jag ett regelbundet jobb. Jag betalade hyran, elen och telefonräkningarna med mina förminskade förtjänster och min make betalade bilkostnaderna med sin förminskade lön. Vi klarade oss knappt på pengarna som blev över. I december fick vi mer jobb och allt återgick till det normala, men vi skulle inte få betalt förrän i januari. Under de här omständigheterna var det inte ens tal om någon julmiddag.

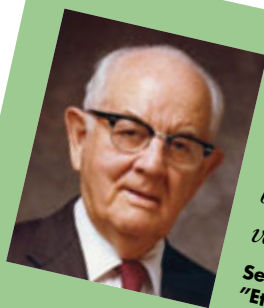
"Allt kommer att ordna sig", sade jag till mig själv. Den sommaren hade min make plockat många hallon och vi hade gjort sylt. Vi skulle ha pannkakor och sylt och göra våra egna julklappar. Men när våra tre döttrar (6, 8 och 14 år) glatt började dekorera huset med girlanger som de hade gjort, och hela tiden pratade om vad deras föräldrar kanske skulle ge dem i julklapp, blev jag missmodig.

En kväll kom mina besökslärare förbi på ett oväntat besök. Jag har inga egna syskon

så hjälpföreningssystrarna i min gren — särskilt mina besökslärare — har verkligen blivit mina systrar. Den kvällen hade de ett intressant budskap och började sedan prata om den antågande julen. Jag försäkrade dem om att allt var bra men sade att det skulle bli en ganska "fattig" jul för oss. De sade att de skulle be för vår familj.

En dag när min make kom för att hämta mig efter jobbet sade han att alla väntade otåligt på att jag skulle komma hem. En syster från vår gren hade lämnat några kartonger. Vi öppnade dem och de innehöll alla julens läckerheter: frukt, kakor, godis, annan mat, dekorationer och kärleksfullt inslagna julklappar. Mina ögon tårades av tacksamhet. Och det var inte allt. Familjen till en av mina besökslärare överraskade oss på juldagsmorgonen med en låda julklappar.

När allt kom omkring blev vår "fattiga" jul en mycket glad jul. Vårt hem fylldes inte bara av julandan utan också av den värme och kärlek som kom från mina besökslärare och andra medlemmar i grenen. Jag insåg att Herren verkligen oftast uppfyller våra behov genom andra människor — särskilt dem han har gett i uppdrag och inspirerat att vaka över och ta hand om oss. ■

"Gud lägger märke till oss och han vakar över oss. Men det är vanligtvis genom någon annan människa som han tillgodoser våra behov. Därför är det viktigt att vi tjänar varandra i riket."

Se president Spencer W. Kimball (1895–1985), "Ett rikare liv", Nordstjärnan, jun 1979, s 3.

ÄLDSTE NEIL L ANDERSEN

i de tolv apostlarnas kворum

Det är en helig och andlig upplevelse att kalla en stavspresident. Under ledning av första presidentskapet har generalauktoriteter och områdessjuttio fått det ansvaret. Under de sexton år jag har verkat som generalauktoritet har jag utfärdat kallelser i många kulturer och på många kontinenter — från Nordamerika till Sydamerika, från Europa till Asien.

Vid varje kallelse har jag värdesatt två lärdomar som jag fick ta del av under mina första veckor som generalauktoritet. Från president Thomas S Monson: "Om du är ute i Herrens ärenden har du rätt att få hjälp av honom." Från president Boyd K Packer, president för de tolv apostlarnas kворum: "Du kommer att få uppleva under din verksamhet att du ställer en fråga till Herren genom förlåten och får

Jag har träffat hundratals stavspresidenter. De är dugliga och redbara män. De är fulla av tro och har en orubblig önskan att glädja Herren.

Stavspresidentens

ett omedelbart svar.” I vart och ett av fallen har de här två löftena uppfyllts.

Upplevelsen att kalla en stavspresident är alltid densamma, och den är alltid annorlunda. Den är *densamma* i den bemärkelsen att de två generalauktoriteter som har sänts ut känner ett överväldigande behov av Herrens hjälp, och de måste båda få samma inspiration innan kallelserna utfärdas. Herrens Ande är alltid kraftfullt närvarande och bekräftar urvalsprocessen. Den är *annorlunda* i den bemärkelsen att de män som kallas storligen skiljer sig åt från stav till stav. Ibland har de nya stavspresidenterna stor erfarenhet och har verkat i kyrkan i många år och ibland är de yngre och fulla av tro. Man kan inte se något mönster när det gäller deras yrken.

en lärare i klassen Evangeliets lära klockan tio på kvällen fick vi en mäktig bekräftelse av Herren på att det var mannen han hade valt. Först när vi hade utfärdat kallelsen fick vi veta att han hade varit hemma och väntat på vårt telefonsamtal. Sju månader tidigare,

Vi som sänds ut lägger våra händer på den nya stavspresidentens huvud och förlämnar de prästadömet nycklar som är nödvändiga för att han ska kunna presidera över och leda stavens angelägenheter.

andliga gåvor

Förlänandet av nycklar

Normalt väljs en stavspresident bland ledarna i staven, men det finns undantag. En gång intervjuade vi flera bröder till sent på kvällen men kunde inte få en andlig bekräftelse på någon av de framstående män vi hade träffat. När vi till slut hade gått igenom listan på personer att intervjua vände vi oss till några respekterade män som vid tillfället inte hade någon ledarställning. När vi träffade

innan något tillkännagivande hade getts om att det skulle ske en förändring i stavspresidentskapet, hade han och hans hustru vaknat en natt och vetat att han skulle få kallelsen.

De som verkar som stavspresidenter eftersträvar inte ämbetet de innehar. Alla ödmjukas och några blir överväldigade när de kallas. När jag kallade en stavspresident i Europa som bara hade varit medlem i kyrkan i 10 år flämtade han: ”O nej, inte jag. Jag kan

inte göra det.” Som väl var lade hans underbara hustru, som satt bredvid honom, sina armar om honom och sade: ”Älskling, du kan visst göra det. Jag vet att du kan det.” Hon hade rätt och han verkade mycket väl.

I Filippinerna hade en man som kallades sett kyrkan växa fort med unga ledare och sade: ”O nej, inte jag. Jag är för gammal.” När det påpekades att några av medlemmarna i de tolv kvorum var tre årtionden äldre än han tog han emot kallelsen och tjänade mycket väl i sin kallelse.

”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och [ordinerat] er” (Joh 15:16), sade Frälsaren. Vi varken eftersträvar eller tackar nej till de kallelser vi får.

Någon gång, antingen före, under eller efter kallelsen, bekräftar Herren för mannen som kallas att kallelsen kommer från Gud. En ung stavspresident säger följande om sin bekräftelse:

”När jag intervjuades var jag 32 år gammal och hade verkat som biskop i omkring fyra år. En av dem som intervjuade mig ställde två ingående frågor: (1) Hur fick du ditt vittnesbörd? och (2) Vill du bära ditt vittnesbörd om Frälsaren för oss? Jag berättade om när jag som tonåring, kort efter det att mamma hade gått bort, fick veta att det återställda evangeliet var sant, särskilt med tanke på Mormons bok.

När jag bar mitt vittnesbörd om Frälsaren fick jag en bekräftelse på att jag skulle kallas som nästa stavspresident. Jag körde hem och berättade om upplevelsen för min hustru. När jag berättade att jag trodde att jag skulle kallas som stavspresident, sade hon: ’Du är bra, men du är inte så bra.’ Två timmar senare ringde telefonen och jag inbjöds att komma tillbaka tillsammans med min hustru, och kallelsen utfärdades.”

Efter den understödjande inröstningen på det allmänna mötet under en stavskonferens lägger vi som sänts ut händerna på den nya stavspresidentens huvud och förlänar de prästadömet nycklar som är nödvändiga för att han ska kunna presidera över och leda stavens angelägenheter. Nycklarna till att presidera över en stav delegeras från kyrkans president och de andra fjorton apostlarna som har alla nycklarna på jorden. Med de här nycklarna kommer andlig myndighet och kraft.

Herren har alltid gett nycklar till sina utvalda apostlar. För Petrus förkunnade han: ”Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen.” (Matt 16:19) Några av nycklarna förlänas sedan till lokala ledare. I Zarahemla ”ordinerade [Alma] präster och äldster genom handpåläggning enligt Guds orden till att presidera och vaka över kyrkan”. (Alma 6:1)

Yttre manifestationer av nycklarna

Intressant nog fanns det en tid när det krävdes att kyrkans president undertecknade en tempelrekommendation. Nu finns den myndigheten i nycklarna som delegeras till stavspresidenten. Tillsammans med sina rådgivare rekommenderar han också biskopar till första presidentskapet och ordinerar dem när de väl har godkänts, han godkänner dem som ska ordineras till melkisedekska prästadömet, han rekommenderar och avskiljer heltidsmissionärer och han verkar som domare i Israel i den bemärkelsen att han hjälper personer som begått allvarliga synder att bli fullständigt förlåtna. Han vägleder stavens biskopar och grenspresidenter i deras arbete och beslut.

I de här avseendena utgjuter Herren uppenbarelser över sina stavspresidenter. En stavspresident som bor i södra Förenta staterna berättade följande för mig:

”I oktober 2007 kom en syster och besökte mig för att få en tempelrekommendation. Under intervjun frågade jag henne om hennes make skulle besöka mig för att få sin rekommendation när vi var klara med hennes intervju. Hon sade att hennes make inte hade varit i templet på över 20 år och att de aldrig hade beseglats i templet under sitt fyrtioåriga äktenskap. Jag kände en stark maning att träffa den här brodern omedelbart. Maningen var så stark att jag lämnade mitt kontor, letade reda på honom i andra änden av byggnaden och tog honom tillbaka till mitt kontor för en intervju. Efter intervjun, under vilken hans biskop också var med, fick han en tempelrekommendation. Det var en mycket känslös upplevelse för oss alla, särskilt hans hustru. Jag fick en inbjudan senare

Stavspresidenten godkänner dem som ska ordineras till melkisedekska prästadömet, intervjuar medlemmar för tempelrekommendationer och tjänar som domare i Israel.

samma vecka att närvara vid deras besegling i templet.

Tidigt 2008, omkring fyra månader efter det att paret hade beseglats, gick den här brodern upp en morgon för att bege sig till arbetet. Han föll ihop och dog i sitt hem. Jag är evigt tacksam för att jag lyssnade på Andens maningar och uppmuntrade den här brodern att göra det han så väl behövde göra i sitt liv.”

Andliga gåvor och andliga löften

Herren har förkunnat att en stav ska vara ”till försvar och till en tillflykt undan stormen”. (L&F 115:6) En stavspresident är Herrens herde och måste hjälpa till med att se till att en anda av andlig trygghet råder bland kyrkans medlemmar. Han måste noga försäkra sig om att läran som lärs ut är sann och ren. President

Gordon B Hinckley (1910–2008) sade en gång:

”En lärares plikter inom aronska prästadömet kan tillämpas på stavens president. Hans plikt är att ”vaka över [hela staven] och att vara med [dess medlemmar] och styrka dem,

och se till att det inte finns någon ondska i kyrkan, inte heller någon inbördes hårdhet, inte heller lögnar, förtal eller skvaller, samt se till att kyrkan ofta kommer

En stavspre-
sident är
Herrens herde
och måste hjälpa
till med att se till att
en anda av andlig
trygghet råder bland
kyrkans medlemmar.

tillsammans och även se till
att alla medlemmarna gör sin
plikt.” (L&F 20:53–55)¹

I sitt arbete får han inspi-
ration om hur han ska stärka
familjerna och den uppväxande
generationen, inbjuda fler av vår
himmelske Faders barn till dopets
renande vatten, nå ut till dem som har
drivit bort från kyrkan och föra temp-
lets förrättningar till levande medlemmar
och till dem som har kommit före oss.

I alla de här viktiga ansvarsuppgift-
erna välsignar Herren stavspre-
sidenten med ett flertal andliga gåvor. I 46:e kapitlet
i Läran och förbunden talar Herren om alla
andliga gåvor och förkunnar:

”Ty alla har inte fått varje gåva sig given, ty
det finns många gåvor, och åt var och en är
en gåva given genom Guds Ande.

Åt några är en given, och åt andra är en
annan given, så att alla kan få nytta därav.”
(L&F 46:11–12)

Herren säger sedan: ”Åt alla dem som
Gud skall utse och ordinera till att vaka över
kyrkan ... skall det ges att urskilja alla dessa
gåvor ... så att det kan finnas ett överhuvud,
så att varje medlem kan få nytta därav.” (L&F
46:27, 29)

Ibland ges i samband med de här and-
liga gåvorna andliga löften som Herren ska
uppfylla. En före detta stavspre-
sident från Brasilien berättade följande för mig:

”En trofast ensamstående mor med
fyra tonåringar hade det svårt ekonomiskt.
Jag frågade henne: ’Är dina barn med på
seminariet regelbundet?’ Hon svarade: ’Jag
har många svårigheter och bor långt från
kapellet. Det är farligt.’ I det ögonblicket fick
jag en stark maning att råda henne och ge
henne ett löfte. Jag sade: ’Om du inte har
några pengar behöver du gå de där kilo-
metrarna med dem. Gå med dem. Sitt med
dem i klassen. Om du gör det kommer du att
rädda dina barn, och de kommer alla att gifta
sig i templet.’ Jag förbluffades över vad jag

hade sagt men kunde inte förneka den starka maningen.

”Hon följde rådet och gick i många år med sina barn till seminariet. Hennes löften har nu uppfyllts. Alla har gift sig i templet och hennes son verkar som biskop i sin församling.”

En av de största gåvorna som ges till en stavspresident är kanske en djupare och växande kärlek till de människor han har kallats att tjäna. När jag kallades att verka som stavspresident förundrades jag över den starka känslan av omsorg om och kärlek till människorna i staven. Också för dem som var inblandade i synd kände jag en stor empati och en önskan att hjälpa. De här kärleksfulla känslorna åtföljs alltid av en önskan att hjälpa medlemmarna att verkligen bli omvända till Frälsaren och hans återställda evangelium. Jag hade verkat som rådgivare i många år, men när jag fick presidentskapets nycklar blev känslorna starkare och mer motiverande. Jag kände att jag kanske till viss del hade fått den kärlekens gåva som Mormon talade om när han sade: ”Be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare.” (Moroni 7:48)

De här känslorna får en stavspresident att sträcka sig utåt, och underverk följer. En stavspresident från Sydamerika återgav ett exempel på hur den här kärleken manade honom att söka efter någon som gått vilse:

”Jag fick ett starkt intryck av att jag behövde försöka hitta en broder som många år tidigare hade verkat som min missionärskamrat. Han var gift och mindre aktiv i kyrkan. Hans matrikelkort fanns i en liten enhet femton mil från stavscentret. Jag åkte dit och pratade med grenspresidenten som sade att min tidigare missionärskamrat bodde långt ute på landet. Presidenten gav mig en vägbeskrivning till den lilla byn. Efter ett tag förvandlades den asfalterade vägen till grus. Efter många kilometer insåg jag att jag hade kört vilse. Jag stannade bilen och tänkte ge upp. Det var en mycket varm dag och bilen hade ingen luftkonditionering. Dammet från vägen gjorde det besvärligt för min hustru och mina barn. Jag knäböjde på vägen och bad Herren om hjälp.

Några timmar senare kom vi fram till den lilla byn

och hittade min missionärskamrat. Jag inbjöd honom att komma tillbaka. Han blev aktiv i kyrkan och verkade i många ledarskapspositioner. Hans son verkade hedervärt som missionär och i dag är min vän och före detta kamrat rådgivare i biskopsrådet.”

Det finns kraft i ämbetet. Herren är med sina stavspresidenter. Det här är från en stavspresident i Ecuador: ”Jag såg en man i staven som ofta verkade vara ledsen. En dag fick jag en stark maning att jag behövde besöka honom. Jag körde genast hem till honom. Han sade att han var mycket ledsen över att under många år hade inte ett enda ord utväxlats mellan honom och hans far. Han sade att hans far var en hård man och att han hade sagt upp bekantskapen. Jag frågade om han ville rätta till situationen. Jag körde hem till hans far och stannade på framsidan av huset. Jag knackade på dörren och hörde en röst fråga: ’Vem är det?’ Jag kände igen hans fars röst och svarade: ’Din stavspresident, broder.’ Han öppnade dörren och såg mig stå där bredvid hans son. Utan ett ord kramade de om varandra och började gråta. Situationen var upplärd.”

Det finns över 2 800 stavspresidenter runt om i världen. På många sätt är de vanliga människor — precis som du och jag. De arbetar på sin frälsning precis som vi arbetar på vår. Men de har fått en speciell kallelse. Händer har lagts på deras huvud och de har fått prästadömsnycklar.

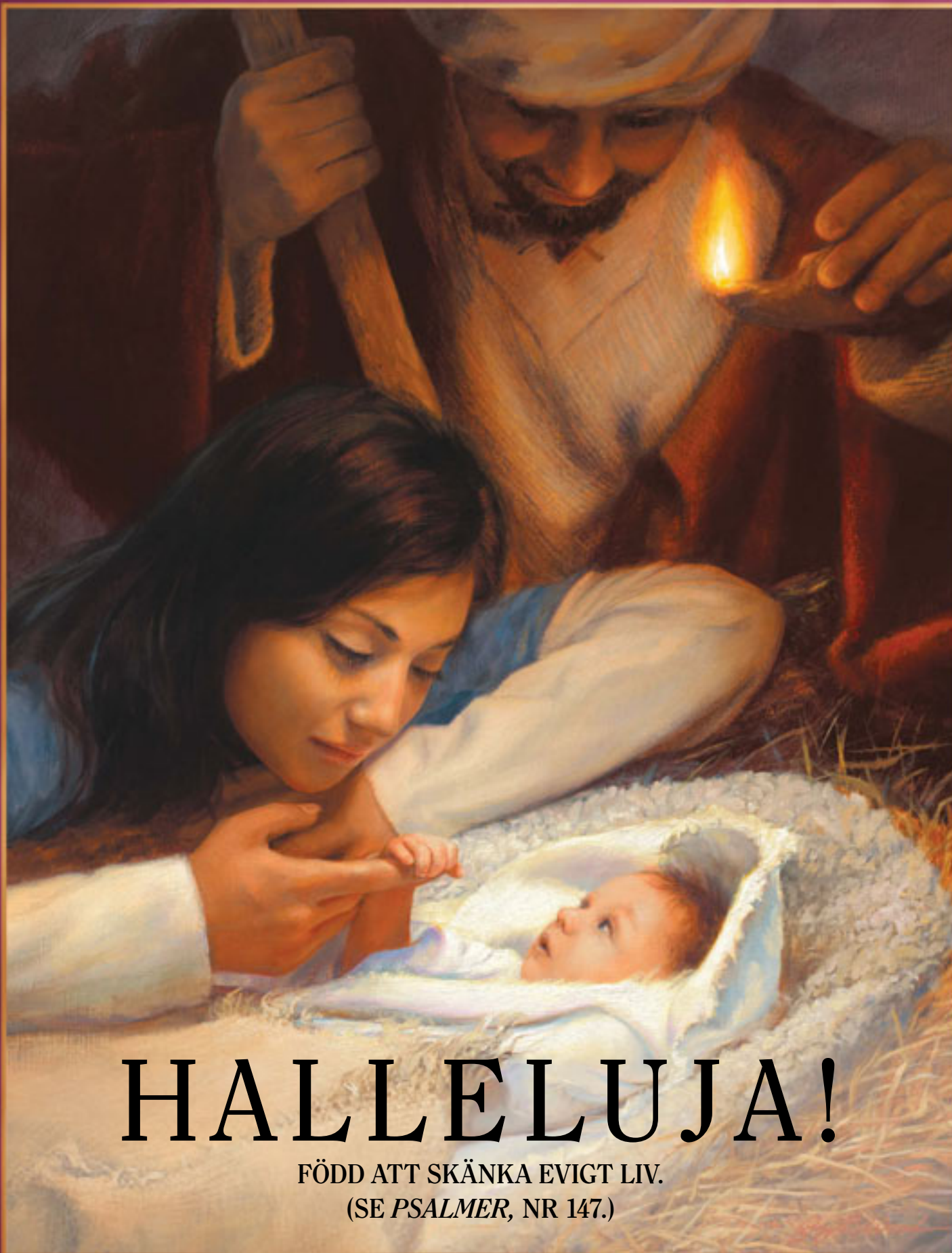
Jag har träffat hundratals stavspresidenter. De är dugliga och redbara män i sitt personliga liv och i yrkeslivet. De är fulla av tro och har en orubblig önskan att glädja Herren.

Jag har varit i deras hem, knäböjt med dem i bön och hört deras uppriktiga vädjan till vår himmelske Fader. Jag har känt Herrens kraft vara med dem. Herren älskar dem och utgjuter andliga gåvor över dem.

Låt oss alla be för vår stavspresident. Låt oss stå vid hans sida och hjälpa honom. Låt oss lyssna på honom och lita på honom. ”Och Israel skall frälsas ... och med nycklarna som jag har givit skall de bli ledda och aldrig mer på något sätt förvirras.” (L&F 35:25) ■

SLUTNOT

1. Se Gordon B Hinckley, ”Stavspresidenten”, *Liahona*, jul 2000, s 61.

HALLELUJA!

FÖDD ATT SKÄNKA EVIGT LIV.
(SE *PSALMER*, NR 147.)

Ge näring genom att visa medkänsla

Undervisa om följande skriftställen och citat, eller, om så behövs, en annan princip som

kan vara till välsignelse för systrarna ni besöker. Bär vittnesbörd om läran. Inbjud dem ni undervisar att berätta vad de har känt och lärt sig.

Hur kan jag utveckla och stärka min medkänsla?

Moroni 7:48: "Be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare."

President Dieter F Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet:

"Kristi lärjungar i alla världens tidsåldrar har kännetecknats av sin medkänsla ... Till sist kan kanske alla de böner vi uppsänder bidra till vår lycka, men alla de böner vi besvarar kan betyda ännu mer. Låt oss öppna ögonen och se det nedtyngda hjärtat,

lägga märke till ensamhet och förtvivlan. Låt oss känna de tysta bönerna från människor omkring oss, och låt oss vara redskap i Herrens hand till att besvara dessa böner." ("Glädje, vår arvedel", *Liahona*, nov 2008, s 119, 120)

Barbara Thompson, andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap:

"Vi behöver 'rädda allt det finaste djupast inne i [oss]' så att vi som Guds döttrar kan göra vår del i att bygga upp Guds rike. Vi får hjälp att göra det. Som Joseph Smith sade: 'Om ni lever upp till era privilegier, kan änglarna inte hindras från att vara ert sällskap.'

Låt oss bära varandras bördor, sörja med dem som sörjer, trösta dem som står i behov av tröst och på så sätt hålla de förbund vi ingått. [Se Mosiah 18:8–10]" ("Kom, låt oss nu glädjas", *Liahona*, nov 2008, s 116)

Hur kan jag ge näring genom att visa medkänsla?

L&F 81:5: "Hjälp de svaga, lyft upp händerna som hänger ned och styrk de matta knäna."

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum: "Den gode Herden sade: 'För mina lamm på bete.' (Joh 21:15) En kvinna för därför sina kära på bete, hjälper och stöder dem precis som Frälsaren skulle göra. Hennes gudomliga gåva är att uppfostra,

hjälpa de unga, ta hand om de fattiga, upplyfta de sorgbrutna.

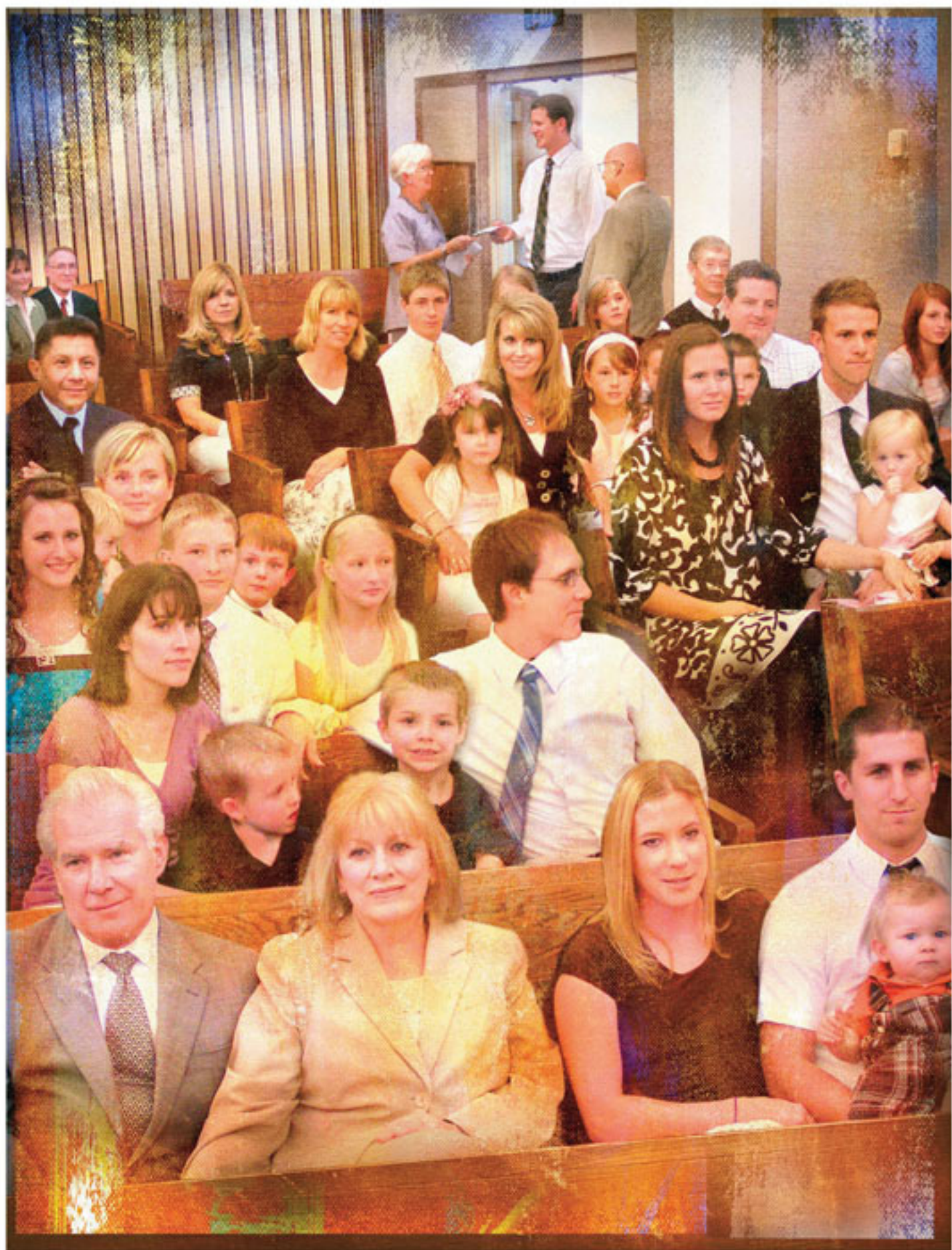
Herren sade: 'Detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.' (Mose 1:39) Därför är det verkligen möjligt för hans hängivna dotter och lärjunge att säga: 'Mitt verk och min härlighet är att hjälpa mina kära att nå detta himmelska mål.'

En del av kvinnans gudomliga uppgift är att hjälpa en annan människa att nå sina celestia möjligheter. Som mor, lärare eller fostrare formar hon levande lera, så att den får formen av det hon hoppas på. I kompanjonskapet med Gud är hennes gudomliga uppgift att hjälpa andar att få leva och själar att bli upplyfta. Detta är hennes skapelses mått. Det är en uppgift som förädlar, uppbygger och upphöjer." (Se "Kvinna — av obegränsat värde", *Nordstjärnan*, jan 1990, s 20.)

Silvia H Allred, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap:

"Herren har välsignat kvinnan med gudomliga egenskaper som kärlek, medlidande, vänlighet och barmhärtighet. Genom våra månatliga besök som besökslärare kan vi välsigna varje syster när vi sträcker oss utåt i kärlek och vänlighet och delar med oss av vårt medlidande och vår barmhärtighet ... Det är min bön att vi i större utsträckning bestämmer oss för att sträcka ut våra armar i kärlek och omsorg för att välsigna, hjälpa och stärka varandra medan vi utför våra besök med ett villigt och glatt hjärta." ("För mina får på bete", *Liahona*, nov 2007, s 113, 115) ■

Tillbedjan genom VÖRDNAD

ÄLDSTE ROBERT C OAKS

verkade som medlem i de sjuttios kворum mellan 2000 och 2009

Rådet från president David O McKay (1973–1970) sätter ämnet vördnad i rätt perspektiv: "Vördnad är djup respekt blandad med kärlek."¹ Det här perspektivet blir ännu tydligare av orden till en sång från *Barnens sångbok*:

*Vördnad är mer än att sitta helt stilla
och visa ett vördnadsfullt sätt.*

*Ja, vördnad är känslan jag har för min
Fader,
för vördnad och kärlek är ett.²*

De vanligaste orden i skrifterna som har att göra med vördnad är *respekt* och *kärlek*. Med hjälp av de här normerna kan vi se att vördnad återspeglar något som händer i hjärtat och inte bara en tyst mun.

Vördnad är en väsentlig del av tillbedjan. Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum har sagt:

"Tillbedjan innefattar ofta handlingar, men sann tillbedjan inbegriper alltid en speciell inställning.

En vördnadsfull inställning framkallar

djupa känslor av lojalitet, beundran och respekt. Tillbedjan sammanför kärlek och vördnad till ett tillstånd av hängivenhet som för vår ande närmare Gud."³

Och vårt främsta syfte med att gå till en plats för tillbedjan är ju att komma närmare Gud.

När vi studerar Jesu Kristi liv och lärdomar och lär oss uppskatta den anmärkningsvärda inverkan — både tillfällig och evig — som hans försoning har i vårt liv, är det naturligt att vi får uppleva känslor av respekt, kärlek och högaktning. Lydnad mot evangeliet och kristuslikt tjänande följer sedan som lämpliga uttryck för de här känslorna. Men utan vördnad är uttrycken för respekt, kärlek och högaktning ofullkomliga.

När vi utvecklar vördnad för Jesus Kristus har vi större förmåga att forma vårt liv efter hans fullkomliga exempel. Det finns många aspekter på sådan vördnad: tro på att han lever, tillit till hans utlovade välsignelser och lydnad mot evangeliets normer. Men en av de viktigaste aspekterna är känslan i vårt hjärta — respekten, kärleken och

Vördnad innebär mycket mer än frånvaron av oljud. Innerlig vördnad innebär att man lyssnar, tänker på det som hör Gud till och känner respekt, kärlek och högaktning gentemot vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus.

högaktningen vi känner gentemot gudomen. Vi som respekterar, älskar och högaktar Herren vanäroar aldrig hans namn och vi känner oss illa till mods över nedlåtande eller förringande skämt om honom. I stället lovordar vi

En viktig aspekt av vördnad är känslan i vårt hjärta — respekten, kärleken och hur vi högaktar gudomen.

och vördar vår himmelske Fader och honom som vi dyrkar som vår Herre och vår Frälsare.

Herren ger tydliga anvisningar om vad han förväntar sig i fråga om vördnad i Tredje Moseboken 19:30, där han säger: "Mina sabbater skall ni hålla, och för min helgedom skall ni visa vördnad. Jag är HERREN." Den respekt vi visar för hans tempel och kapell är en återspeglning av den vördnad vi känner för honom i vårt hjärta. Vår grad av respekt, kärlek och högaktning gentemot Herren återspeglas direkt i vår vördnad, vilken vi visar både genom vår inställning och vårt uppträdande.

Vördnadens välsignelser

Profeten Joseph Smith förmedlade en intressant insikt om vördnad i sin bön vid invigningen av templet i Kirtland 1836. Joseph bad om att de som omvände sig skulle få återvända och "återfå de välsignelser som du har bestämt skall utgjutas över dem som vördar dig i ditt hus". (L&F 109:21) Profetens bön visar vilka de här välsignelserna kan vara: Vidsdomsord, den Helige Andens fullhet, nåd inför Herrens ögon, Guds kraft och förlåtelse.

(Se verserna 14, 15, 21, 22 och 34.) Belöningarna för vördnad är sannerligen stora!

Mycket av det vi säger i kyrkan om vördnad handlar ofta om att vara tyst i platser för tillbedjan, med särskild betoning på att barnen ska vara tysta. Tystnad är visserligen en viktig del av vördnad men den fullständiga, rika betydelsen av begreppet vördnad innefattar mycket mer än frånvaron av ljud och oväsen. Tystnad är inte nödvändigtvis detsamma som vördnad.

Våra kapell är först och främst hus för tillbedjan där vi bör ha möjlighet att sitta tysta under preludiet och meditera över det återställda evangeliets skönhet, förbereda vårt hjärta och sinne för sakramentet och begrunda vår himmelske Faders majestät och storslagenheten i Frälsarens försoning. Var kan vi bättre reflektera över heliga och viktiga ämnen? De här manifestationerna av vår tillbedjan åtföljs naturligt av en vördnadsfull inställning.

Sådana tillfällen för tillbedjan är grundläggande för att vår tro ska stärkas och kan vara en kanal varigenom vittnesbördets och uppenbarelsens anda kan flöda in i vår själ. Ett exempel på det visades för mig på ett dramatiskt sätt en sabbatsdag under preludiet före sakramentsmötet. Min hustru och jag hade sökt andlig vägledning i en särskild fråga som gällde vårt liv. Svaret kom genom den psalm som spelades. I samklang med den ljuva melodin angav Anden tydligt det rätta tillvägagångssättet för oss. Tråkigt nog böjde sig någon som satt nära mig fram och började prata med mig innan psalmen var över, och Anden försvann

omedelbart. Den dyrbara och ljuva uppenbarelsen avbröts på grund av brist på vördnad.

Av den upplevelsen fick jag en särskild uppskattning för heligheten i preludiets stilla ögonblick. President Boyd K Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, betonade den sanningen när han sade: "Vanvördnad passar motståndarens avsikter genom att den sätter de känsliga kanalerna för uppenbarelse till både sinnet och anden ur funktion."⁴

Vi bör skola våra tankar på platser och under tillfällen som inbjuder till vördnad så att vi tänker på sådant som hör Gud till.

Tillvägagångssätt

Tillvägagångssättet för att komma i en vördnadsfull stämning är inte komplicerat. I stället för att låta våra tankar vandra till sådant som är världsligt bör vi skola dem på platser och under tillfällen som inbjuder till vördnad så att vi tänker på sådant som hör Gud till: det majestätiska i försoningen, eviga familjer, evangeliets återställelse i sin fullhet. Det här tillvägagångssättet innebär också att vi skolar vårt beteende så att det återspeglar en inställning av respekt, kärlek och högaktning. Det innebär att vi klär oss passande i våra finaste kläder, undviker dagens slappa modeinriktningar och låter bli att prata högt och uppföra oss på ett störande sätt i kyrkan. Och när vi är i kyrkan bör vi sänka "volymen" ytterligare, särskilt när sakramentet administreras.

Vår önskan att vara vördnadsfulla bör förmå oss att planera i förväg om vi skulle behöva lämna mötet av någon anledning så att vi sitter nära en utgång och tyst kan gå ut. Att gå mitt under ett möte, särskilt under ett tal eller en presentation, distraherar talaren och dem som sitter nära oss. Av respekt för andra och för Herren bör vi

undvika sådana olämpliga förflyttningar.

Ofta likställer vi vördnaden i en församling med hur de barn som är närvarande uppför sig. Det är sant att små barn kan utgöra en särskild utmaning i fråga om

vördnad. Men den första regeln när det gäller barn är att ta med dem! De kan undervisas, de kan tas ut och de kan tas tillbaka till mötet. Och i undervisningen är det bättre att minimera antalet hjälpmedel som tas med till kyrkan, till exempel leksaker och mat. Sista dagars heligas församlingar är vanligtvis välsignade med ett stort antal barn och ungdomar, och vi bör vara tacksamma för det. De är kyrkans framtid.

Innerlig vördnad är en viktig del av vår tillbedjan av vår himmelske Fader och av Herren. Må vi i alla aktiviteter och tankar under dagens gång undvika sådant som visar brist på vördnad för dem. Må vi på alla våra möten försöka utvidga och berika vår respekt, kärlek och högaktning gentemot vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. Sådana känslor är kännetecknen på en sann kristen karaktär. ■

SLUTNOTER

1. David O McKay, Conference Report, apr 1967, s 86.
2. "Vördnad är kärlek", *Barnens sångbok*, s 12.
3. Dallin H Oaks, *Pure in Heart* (1988), s 125.
4. Se Boyd K Packer, "Vördnad öppnar uppenbarelsens kanaler", *Nordstjärnan*, jan 1992, s 25.

Varför just jag?

ELIZABETH QUIGLEY

Varför just jag? Varför just nu? Jag hade just kommit tillbaka från en stor hästshow i Kalifornien och befann mig på höjdpunkten av min färdighet som ryttare i hästhoppning. Jag hade mycket att göra med skolan, pianolektioner och bikupsklassen. Jag gjorde allt som jag hade fått lära mig att göra och jag tyckte att mitt liv var så perfekt som det någonsin kunde bli. Sedan förändrades allt.

Prövningen

Plötsligt befann jag mig i en sjukhussäng. Jag var så svag att jag inte ens kunde hålla ögonen öppna. Diagnosen var akut lymfoblastisk leukemi. Jag hade blivit sjuk bara fyra år efter det att mamma hade dött av en liknande sorts cancer. Jag fick genomgå kemoterapi för att bli av med cancer och läkarna sade att jag skulle behöva behandlas i två och ett halvt år för att all cancer säkert skulle vara borta. Jag kunde inte förstå varför det här hände just mig, och just nu.

Jag upptäckte snart att cancer inte var den enda prövningen jag skulle få. En av medicinerna som används för att behandla leukemi är en steroid som ges i extremt höga doser. Den är mycket effektiv när det gäller att döda leukemiceller men det finns en risk att den leder till avaskulär nekros (ett tillstånd där ben dör nära lederna), särskilt hos tonårstjejer. Mina läkare trodde att jag som 12-åring var för ung för att det skulle hända. Men inom en månad efter det att kemoterapin hade inletts hade steroiderna förstört de flesta större leder

och en del av ryggraden. Jag hade ständig värk. Fyra månader efter det att jag fått diagnosen leukemi hade jag min första höftoperation. Den skulle reparera skadan som steroiderna hade orsakat och lindra smärtan. Operationen gick inte så bra som jag hade hoppats och min ortopedkirurg sade att jag förmodligen aldrig skulle kunna rida igen. Plötsligt var framtiden jag hade planerat borta.

Jag var en bra elev och tyckte verkligen om skolan. Nu kunde jag inte gå i skolan eller ens ut bland folk därför att kemoterapin hade förstört mitt immunsystem. I stället fick jag vara hemma hos min styvmamma. Vid det laget tyckte jag att allt var ganska hemskt, men det skulle bli värre.

Sex månader efter höftoperationen fick jag en ny eftersom den första inte hade lyckats. Jag fick sitta i rullstol eftersom det gjorde för ont att gå. Jag var helt säker på att jag inte skulle kunna rida igen, och nu var jag rädd för att jag inte ens skulle kunna gå igen. Att behöva leva som sjuk, i ständig smärta och sittande i en rullstol lät inte särskilt roligt.

Bönerna

Jag bad till min himmelske Fader och jag vet att också många andra bad för mig. Under de här prövningarna bad jag att jag skulle bli botad, och att mina leder skulle bli bättre, och att jag inte skulle behöva gå igenom resten av kemoterapin. Jag kände inte att bönerna blev besvarade för jag behövde åka till Primary Children's Medical Center i Salt

**Mina
motgångar
lärde mig
att inte oroa
mig för den
frågan – eller
för något som
egentligen
inte har någon
betydelse.**

Lake City varje vecka för att få mer kemoterapi. Jag hade fortfarande ont. Och jag var fortfarande fast i rullstolen. Ett tag trodde jag att mina föräldrar var galna som trodde på en Gud som inte ens lyssnade på en stackars liten sjuk flicka.

Flera år tidigare prövades min tro på liknande sätt när jag bad om att mamma skulle bli bättre. Hon fick syrgas hela tiden och var till och med för svag att bara gå omkring hemma. Jag bad och hoppades och bad igen att hon skulle bli botad på något mirakulöst sätt. Men det blev hon inte. När hon hade dött lärde jag mig att vi kan be allt vad vi kan för det vi vill, men vi behöver be för det som är rätt — att Herrens vilja ska ske — för att våra böner ska bli besvarade.

När jag kom ihåg det ändrade jag mina böner från "snälla, bota mig" till "himmelske Fader, jag vill verkligen att prövningarna ska ta slut, men jag accepterar din vilja". Så fort jag hade ändrat på mina böner upp-
täckte jag att jag kunde hantera kemoterapin lättare och att min inställning hade förbättrats. Det var bara början

på välsignelserna och svaren på mina böner och frågor.

Pappa och farfar gav mig

många prästadömsvälsignelser. Varje gång jag skulle opereras bad jag om att få en välsignelse. Välsignelserna hjälpte mig och min familj att känna frid inför ingreppet. En gång hade jag hög feber och vi var tvungna att åka till sjukhuset. Jag fick en välsignelse av pappa och en granne innan vi åkte. När vi väl hade kommit till akuten var febern borta och jag behövde inte stanna på sjukhuset. Jag vet att prästadöms kraft är en gåva från en kärleksfull himmelsk Fader.

Vad jag har lärt mig

Ett ögonblick jag alltid ska komma ihåg är dagen när jag kom hem från sjukhuset efter att ha fått diagnosen leukemi. De unga kvinnorna och Hjälpföreningens systrar hade flyttat upp mina saker från källaren till ett rum på mittenvåningen så att jag kunde vara nära mina föräldrar och inte behövde använda trapporna. De hade städad och dekorerat rummet så att jag hade en fin plats att bo på medan jag var sjuk. Familjen fick ta emot många andra tjänandeprojekt. I början var det svårt för mig att ta emot hjälp.

När andra hjälpte mig på något sätt kändes det som om jag inte kunde göra

**Elizabeth spelade oboe under Unga kvinnors allmänna möte i mars i år.
(Du kan se henne spela på www.generalconference.lds.org.)**

någonting själv. Men jag lärde mig snart att det var okej att be om hjälp. När jag började må bättre sökte jag efter tillfällen att tjäna andra mer. Nu försöker jag tjäna andra så mycket jag kan. Det känns bra att tjäna andra. Jag har insett att när jag låter andra tjäna mig så får de samma goda känslor.

Jag har lärt mig att tänka mer på framtiden och mina val eftersom jag var så nära döden. I skolan hörde jag tjejer klaga på att håret inte låg som det skulle den dagen. Jag satt där i min chockrosa rullstol med en peruk på huvudet och tänkte: "Ni har åtminstone hår!" Andra klagade på att de hade ont i fötterna efter att ha gått omkring i högklackat. Jag tänkte för mig själv: "Ni kan åtminstone gå." Nu försöker jag inrikta mig mer på det stora perspektivet i stället för på alla småsaker som jag brukade oroa mig för.

Under de senaste åren har jag lärt mig mycket annat genom välsignelserna som kommit av att jag har haft

VÄGLEDNA GENOM LIVETS STORMAR

"Ibland låter Herren oss gå igenom prövningar för att han ska kunna forma oss till

dugliga tjänare ... Hans allseende öga vakar alltid över oss, eftersom han är vår evige himmelske Förälder. När vi möter prövningar, vilket vi alla måste under jordelivet, låt oss då inte sjunka ner i självömkans avgrund. Låt oss i stället komma ihåg vem som står vid rodret, att han finns där för att leda oss genom livets alla stormar."

President James E. Faust (1920–2007), andre rådgivare i första presidentskapet, "Var inte rädda", Liahona, okt 2002, s 5.

leukemi och komplikationerna av kemoterapi. Jag har kommit närmare min himmelske Fader. Mitt vittnesbörd har stärkts. Och jag har lärt mig vad som verkligen är viktigt. Jag har lärt mig uppskatta alla småsaker som andra gör för mig. Just nu håller cancern på att gå bort, jag har mindre ont och kan börja använda lederna så smått. Allteftersom jag fortsätter att bli bättre fortsätter välsignelserna och erfarenheterna att komma.

Varför just jag? Varför just nu? Jag ställer inte de här frågorna längre för jag har växt andligen under mina prövningar. Jag har upptäckt vem jag egentligen är eftersom Herren älskar mig så mycket att han låter mig uppleva motgångar och välsignelserna som följer. ■

Obs: Elizabeth håller på att bli bättre och hon har nu varit utan kemo-terapi i tre år. Hennes leder blir allt bättre och hon behöver inte längre sitta i rullstol. Det finns fortfarande risk för återfall men Elizabeth tänker inte på det. Hon går nu första året på sin universitetsutbildning och är fokuserad på att studera inför prover och öva på oboe och engelskt horn.

"Mina föräldrar är inte medlemmar i kyrkan. Hur kan jag dela med mig av evangeliet till dem utan att förolämpa dem?"

Tänk på budet: "Hedra din far och din mor." (2 Mos 20:12) Försök att föra in evangeliet i hemmet med respekt för deras önskemål. Du kan till exempel be dina föräldrar hjälpa dig med programmen Personlig tillväxt eller Plikt mot Gud så att de får se vilka bra program kyrkan har. Du kan bjuda hem vänner från kyrkan och prata med dem om evangeliet. Det kan leda till att dina föräldrar ställer frågor om din tro. Och viktigast av allt: Berätta för dina föräldrar hur tacksam du är för dem och för evangeliet.

När du känner att tiden är inne kan du till exempel under bön inbjuda dina föräldrar — utan att pressa dem — att be med dig, följa med dig till kyrkan eller på en aktivitet i kyrkan, eller ha en hemafton. Om de inte vill får du respektera det. Om de inte är redo för evangeliet nu kan de bli det någon gång i framtiden. Be för och hoppas på den dagen.

Se alltid till det goda hos dina föräldrar. Du håller möjligheternas dörr öppen när du älskar dem. Försök följa evangeliet så bra du kan. Dina föräldrar kanske blir mer intresserade när de ser ditt goda exempel och hur evangeliet välsignar dig.

Använd *Liahonas* affischer

Innan jag döptes 2006 hade jag gått till en annan kyrka som min familj tillhörde. Först var jag rädd att prata med min familj om kyrkan för jag var rädd att de skulle avvisa mig. Men när jag började sätta upp affischer från *Liahona* på olika platser

hemma började de fråga: "Vad handlar den här bilden om? Vad betyder det?" De här frågorna gjorde det lättare att prata om vad kyrkan har att erbjuda familjen. Tack vare det döptes min yngsta syster och nu, medan jag verkar som missionär, har pappa och mamma skrivit och berättat hur mycket de tycker om att gå till kyrkan.

Äldste Almeida, 20 år, Brasilienmissionen São Paulo Öst

Lev efter evangeliet

Låt dina föräldrar veta, genom ditt sätt att leva, hur viktig kyrkan är för dig och vilken förändring den har åstadkommit i ditt liv. För att hjälpa dig göra det bör du följa generalauktoriternas råd, bland annat att leva efter evangeliet. Var ihärdig med att be, studera skrifterna, gå till kyrkan, hålla buden, följa normerna i *Vägledning för de unga*, arbeta för att uppnå dina mål och att följa den Helige Anden. Du kan också be och fasta för dina föräldrar och be Anden vägleda dig. Jag tycker också att du ska uttrycka din kärlek till dem.

Amanda B, 14 år, Nevada, USA

Svårt men inte omöjligt

Jag skulle be till Gud att han, när jag pratar med mina föräldrar, lägger de rätta orden i min mun så att jag inte förolämpar dem. Jag skulle be om hans Ande så att de kan känna min uppriktighet och min kärlek. Jag skulle läsa ett skriftställe från Bibeln som stöder Mormons bok. Jag skulle också berätta om mina upplevelser och känslor. Jag skulle säga att evangeliet, Guds kärlek och bönera för oss närmare den andliga frid vi alla vill ha. Herrens verk är svårt men inte omöjligt. Lita på Anden.

Jonathan E, 19 år, Veracruz, Mexico

Förklara hur du känner

Om du är rädd för att berätta om evangeliet kan du börja med att tala om för dem hur du känner när du ber och läser i skrifterna. Säg att du har ett vittnesbörd och förklara varför du tycker om evangeliet. När du sätter det i rätt perspektiv kan de förstå och blir inte förnärmade.

Madison N, 14 år, Illinois, USA

Prata med kärlek

Min pappa är inte medlem och det har varit svårt ibland, men jag har lärt mig en del. För det första: När jag pratar med honom på ett kärleksfullt sätt och inte är nedlåtande så är det svårt för honom att avvisa det jag säger. Pappa kan känna den kärleken även om vi inte alltid är överens. För det andra: Evangeliet är enkelt. Vi ska inte försköna det eller ändra det. Berätta om de enkla sanningarna. Kom slutligen ihåg att vi har kallats att vara vittnen om Kristus.

Paige I, 19 år, Utah, USA

En förändring i hjärtat

Du kan vara ett positivt föredöme för dina föräldrar genom att följa kyrkans normer och hålla alla buden, särskilt Visdomsordet, och genom att visa kärlek och lydnad i dina handlingar. Det kan styra deras uppmärksamhet mot ditt uppförande och hjälpa dem komma till Herrens kyrka. Jag tror starkt på att du kan be i dina personliga böner att din himmelske Fader ska förändra deras hjärtan.

Sharmila S, 18 år, Karnataka, Indien

Var ett föredöme

Paulus sade följande i Första Timoteusbrevet 4:12: "Ingen får förakta dig för att du är ung, utan var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet." När du är ett föredöme öppnar du dörren för dina föräldrars omvändelse. Det skapar rätt atmosfär och tillfälle för dig att bära ditt vittnesbörd om evangeliet. När du har tro, utan att vara rädd, och är ett föredöme, kan du få dem att ändra sig och välsigna deras liv och ditt.

Äldste Tonumaiepa, 20 år, Filippinerna missionen Cauayan

NÄSTA FRÅGA

"Jag tycker det är svårt att motivera mig själv att läsa skrifterna. Hur kan jag få motivation?"

Skicka ditt svar så att vi har det senast den 15 januari 2010, till:

**Liahona, Questions & Answers
1/10**

**50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA**

**Eller skicka e-post till:
liahona@ldschurch.org**

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Ta med följande information och tillstånd i ditt e-postmeddelande eller brev:

FULLSTÄNDIGT NAMN

FÖDELSEDATUM

FÖRSAMLING (ELLER GREN)

STAV (ELLER DISTRIKT)

Jag ger tillstånd att trycka svaret och fotografiet:

UNDERSKRIFT

FÖRÄLDERS UNDERSKRIFT (OM DU ÄR UNDER 18 ÅR)

PÅ HERRENS SÄTT OCH I HERRENS TID

"Våra handlingar [måste] ledas av Herren. Det är hans verk, inte vårt, och det måste utföras på hans sätt och när tiden är rätt för honom, inte för oss. I annat fall är våra ansträngningar dömda att omintetgöras och misslyckas.

Alla har vi familjemedlemmar eller vänner som behöver evangeliet men inte är intresserade just nu. För att kunna göra något måste våra ansträngningar för deras räknung ledas av Herren, så att vi kan handla på det sätt och vid den tidpunkt som gör dem mest mottagliga."

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, "Dela med oss av evangeliet", Liahona, jan 2002, s 8.

Ingen behöver segla ensam i dagens oroliga arbetsmarknadsvatten. Förutom lokala ledare i kyrkan kan anställningskonsulenter som de här vid kyrkans arbetsförmedling i Mexico City ge värdefull vägledning.

Arbetets välsignelser

BISKOP H DAVID BURTON

presiderande biskop

De som har varit på eller nära havet vet hur föränderligt det är. Vågor, tidvattnen, strömmar och vindar förändras och samverkar hela tiden. Framgångsrika sjömän och fiskare lär sig att rida ut vågorna och tidvattnet och att använda vindarna och strömmarna för att tryggt komma fram dit de är på väg.

Världen är också föränderlig och förändringarna verkar komma allt oftare. En del av vår föränderliga världs stora ebb och floder ser vi på den skiftande arbetsmarknaden. På samma sätt som sjömän använder sina förmågor, kartor och andra hjälpmedel för att navigera rätt, finns det som väl är egenskaper vi kan lära oss som hjälper oss navigera bland olika arbetsförhållanden. De som är duktiga på att arbeta och att hitta arbete är de som bäst kan navigera i de här föränderliga tiderna.

Ett bud och en välsignelse

Idag har många glömt bort arbetets värde. En del tror felaktigt att det främsta målet i livet är att uppnå ett tillstånd när man inte längre behöver arbeta. President David O McKay (1873–1970) brukade säga: "Låt oss inse att förmånen att arbeta är en gåva, att förmågan att arbeta är en välsignelse, att kärlek till arbete är framgång."¹

Arbete handlar inte bara om ett

ekonomiskt behov, det är en andlig nödvändighet. Vår Fader i himlen arbetar för att åstadkomma vår frälsning och upphöjelse. (Se Mose 1:39.) Och han har befallt oss att arbeta. Det började med Adam. Till och med i Edens lustgård befalldes Adam att "odla och bevara den". (1 Mos 2:15) Efter fallet sade Herren till Adam: "I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd." (1 Mos 3:19) Som med alla andra bud får vi uppleva glädje när vi följer det. När vi arbetar — på ett ärligt och produktivt sätt — känner vi tillfredsställelse och får större självförtroende. När vi har gjort allt vi kan för att bli oberoende, sörjt för våra egna behov och vår familjs, kan vi vända oss till Herren med förtroende och be om sådant vi kanske fortfarande behöver.

Gåvor, talanger, intressen

Vår himmelske Fader har gett oss alla talanger och gåvor som kan hjälpa oss försörja oss själva och vår familj. Ett viktigt första steg när det gäller att förbereda sig för ett yrke är att lära sig inse vilka talanger och gåvor man har. President Henry B Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, lärde sig av sin far Henry Eyring att välja en yrkesbana som stämde överens med hans intressen.

Tack vare sin kärlek till vetenskapen uppmuntrade professor Henry Eyring sina söner att studera fysik som förberedelse för en yrkesbana inom vetenskap. Medan president Eyring

Arbete handlar inte bara om ett ekonomiskt behov, det är en andlig nödvändighet. I de här svåra ekonomiska tiderna är säkerligen budet att arbeta ett av buden som Herren står redo att hjälpa oss hålla.

studerade fysik vid University of Utah hade han ett samtal med sin far som förändrade inriktningen på hans yrkesbana. Han bad sin far om hjälp med ett svårt matematiskt problem. "Min far stod vid svarta tavlan som vi hade i källaren", minns president Eyring. "Plötsligt hejdade han sig. 'Hal', sade han, 'vi arbetade på samma slags problem för en vecka sedan. Du verkar inte förstå det bättre nu än du gjorde då. Har du inte arbetat på det?'"

Lite generad erkände president Eyring att han inte hade gjort det. President Eyring kommer ihåg sin fars reaktion: "När jag hade sagt nej var far tyst en stund. Det var verkligen ett mycket ömt och gripande ögonblick, för jag visste hur mycket han älskade mig och hur gärna han ville att jag skulle bli vetenskapsman. Sedan sade han: 'Hal, jag tror det är bäst om du slutar med fysik. Du borde hitta något du älskar så mycket att det är det du tänker på när du inte måste tänka på något annat.'"2

Utbildning

När vi har utforskat våra intressen och förmågor och tagit emot råd från personer som känner och älskar oss — särskilt Herren — behöver vi söka efter både utbildning och praktikmöjligheter inom det yrke vi valt. Utbildning är en av de mest värdefulla investeringar någon kan göra.

Lär dig att älska utbildning. Lika viktigt som det är att fortsätta sätta in pengar på ett sparkonto, lika viktigt

är det att fortsätta utbilda sig inom sitt yrke så att det alltid går att marknadsföra ens förmågor. Precis som en sjöman håller ett öga på horisonten för att se förändringar i vädret, kommer det faktum att du håller dig uppdaterad inom ditt yrke att hjälpa dig upptäcka förändringar inom ditt yrkesområde så att du kan göra nödvändiga kursändringar.

Ge och ta emot hjälp

Ingen av oss är ensam på havet. Vi är en del av en stor flotta. Och precis som en flotta har många farkoster som stöd, har kyrkan biskopar och grenspresidenter, hjälpförningspresidenter, kvorumpresidenter, anställningskonsulenter och andra som står redo att hjälpa oss komma igång. Sådan hjälp innefattar ofta att de hjälper oss med resurser och utbildningsmöjligheter som passar just vår situation — de kan till exempel hjälpa oss skriva en meritförteckning, genomföra en effektiv jobbsökning och presentera oss på ett bra sätt i en intervju.

Långt innan ordet *nätverk* började användas utbytte sjömän information om sådant som farliga grund, nya farleder och källor till förnödenheter. En sjöman som ska ge sig ut på okända vatten pratar med alla som kan ha nyttig information och erfarenheter att dela med sig av. På dagens arbetsmarknad är det lika viktigt att etablera och uppehålla kontakten med personer som har nyttig information och erfarenheter att berätta om. Lokala församlings- eller grensledare och släktingar är bra utgångspunkter.

Lär barnen arbeta

En av föräldrarnas viktigaste ansvarsuppgifter är att lära sina barn arbeta. Också små barn kan börja uppleva förmånerna av arbete när de hjälper till med hushållssysslor och tjänar andra. Kloka föräldrar arbetar tillsammans med sina barn, ger ofta beröm och ser till att ingen uppgift är för svår.

När president Thomas S Monson var liten undervisade hans föräldrar honom om arbetets princip genom sitt exempel. Hans far som var boktryckare arbetade ihärdigt

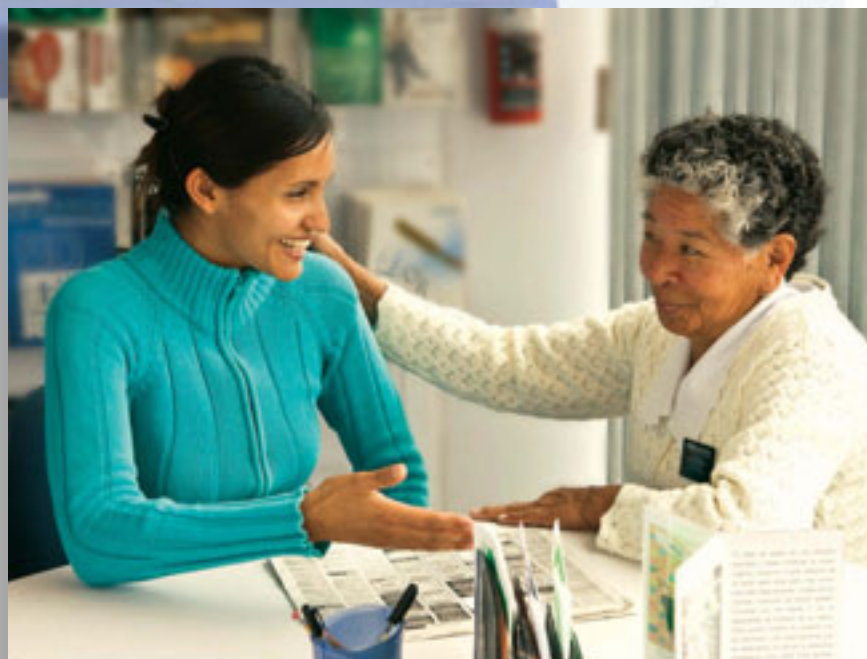
Precis som en sjöman håller ett öga på horisonten för att se förändringar i vädret, kommer det faktum att du håller dig uppdaterad inom ditt yrke att hjälpa dig upptäcka förändringar inom ditt yrkesområde så att du kan göra nödvändiga kursändringar.

långa dagar i stort sett varje dag i sitt liv. När han var hemma slutade han inte att arbeta för att ta en välförtjänt paus. Han fortsatte att arbeta och tjänade både sin familj och sina grannar.³ Hans mor hjälpte alltid någon familjemedlem eller vän som hade något behov. President Monsons föräldrar bad honom ofta hjälpa till med att utföra något tjänande och hjälpte honom således att lära sig hur man tjänar andra.

President Monson lärde sig av sin far hur man arbetar i ett företag och han fick sitt första deltidsjobb när han var 14 år, i tryckeriet som hans far var ledare över. President Monson berättar att efter det att han fyllt 14 år har det inte funnits många dagar i hans liv — annat än söndagar — då han inte har arbetat. ”Om man lär sig att arbeta när man är liten så blir den vanan kvar hos en”, säger han.⁴

Ihärdighetens välsignelser

När det gäller anställningar, som med det mesta vi kallas att göra i det här livet, är det viktigt att vi strävar framåt. När vi gör vårt bästa och söker vägledning både från människor och Gud och litar på vår kärleksfulle

himmelske Fader så välsignar han oss.

President Dieter F Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ville som ung man ha ett annat arbete än att leverera tvätt åt sin familj. Han var inte överförtjust över kärran, den tunga cykeln, eller arbetet. Ändå arbetade han ihärdigt för att hjälpa sin familj.

Han berättar följande om en välsignelse han fick genom det svåra arbetet:

Precis som sjömän som ska ge sig ut på okända vatten är det klokt av dem som ska ge sig ut på arbetsmarknaden att ta råd från personer som har varit där före dem.

ANSTÄLLNINGSRESURSER I KYRKAN

- Prata med **församlingens eller grenens anställningskonsulent**, som kan tipsa dig om anställningsmöjligheter, lära ut jobbsöknings-tekniker, ge dig råd om yrkesval eller rekommendera några resurser i samhället.
- Kyrkan har sina egna **arbetsförmedlingar** runt om i världen. För att hitta den som finns närmast dig kan du prata med dina prästadömsledare eller besöka www.providentliving.org.
- Besök www.providentliving.org för **jobbsökningstips och utbildning** i sådana färdigheter som hur man betar sig på intervjuer, skriver merit-förteckningar och arbetar med nätverk (enbart på engelska).

"Många år senare, när jag skulle inkallas till militärtjänst, beslöt jag mig i stället för att anmäla mig frivilligt till flygvapnet och utbilda mig till pilot. Jag älskade att flyga och tänkte att det skulle passa mig att vara pilot.

För att jag skulle antas till utbildningen behövde jag gå igenom ett antal prov, bland annat en krävande fysisk undersökning. Läkarna bekymrades en del över resultatet och gjorde några fler medicinska tester. Sedan sade de: 'Du har ärrbildning på lungorna som visar att du har haft en lungsjukdom i de yngre tonåren, men du har uppenbarligen inga problem idag.' Läkarna undrade vilken behandling jag hade genomgått för att bota sjukdomen. Innan den dagen visste jag inte ens att jag hade haft en lungsjukdom. Då förstod jag att det var min regelbundna motion ute i friska luften som tvättpojke som till stor del hade botat mig från sjukdomen. Om jag inte hade varit tvungen att trampa den tunga cykeln dag ut och dag in och dra tvättkärran uppför och nerför stadens gator, kanske jag aldrig hade blivit stridspilot och senare trafikpilot på en 747:a ...

Om jag bara hade vetat då vad jag lärde mig många år senare — om jag bara hade *sett änden från begynnelsen* — så skulle jag ha uppskattat min uppväxt mycket mer, och det skulle ha gjort mitt arbete lättare att utföra."⁵

Hissa segel

I de här stormiga ekonomiska tiderna när möjligheternas tidvatten verkar ebba ut, när vindarna och strömmarna tycks motverka vår framfart, är det viktigt att komma ihåg att Herren inte ger några bud till människobarnen "utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem". (1 Nephi 3:7) Budet att arbeta för att försörja sig själv och sin familj är sannerligen ett av de bud Herren står redo att hjälpa oss hålla.

För vissa kan utmaningen verka skrämmande, som Nephis utmaning säkerligen var när han tittade ut över ett hav som sträckte sig bortom horisonten. En ung man från öknen skulle bli båtbyggare och sjöman. Det kan man kalla karriärbyte. Nephi sökte vägledning och satte igång. (Se 1 Nephi 17:8–11.) Också i dag välsignar Herren oss när vi fortsätter att offra och tjäna i riket och när vi ger oss ut med tro, i vetskapen om att vi inte seglar ensamma. ■

SLUTNOTER

1. David O McKay, *Pathways to Happiness* (1957), s 381.
2. Äldste Henry B Eyring, "President Henry B Eyring — kallad av Gud", *Liahona*, jul 2008, s 6.
3. Thomas S Monson, "Kännetecken på ett lyckligt hem", *Liahona*, okt 2001, s 7–9.
4. Thomas S Monson, "Friend to Friend", *Friend*, okt 1981, s 7.
5. Dieter F Uchtdorf, "Se änden från begynnelsen", *Liahona*, maj 2006, s 43.

När såg vi dig sjuk?

Mellan 2003 och 2005 verkade jag som Unga kvinnors president i Gutiérrez Zamora församling i Veracruz i Mexiko. Varje jul gjorde de unga kvinnorna och deras ledare godsaker som de tog till de äldre medlemmarna i vår församling.

När julen 2005 närmade sig övade vi på att sjunga julsånger och hade röda tomteluvor och halsdukar på oss. På vintern i vår by regnar det ihärdigt och det kommer kalla vindar norrifrån. Men det hindrade inte ett dussintal av våra unga män och unga kvinnor från att gå ut med våra ananaspajer.

När vi kom hem till våra äldre bröder och systrar sjöng vi med stor glädje. Vi lämnade varje hem med en god känsla i vetskapen om att vi, om än för ett kort ögonblick, hade spridit glädje med våra sånger och pajer.

Den sista system vi besökte hade varit mindre aktiv i många år. Ingen av ungdomarna hade träffat Juanita men min make och jag hade känt henne länge. Hon låg nu till sängs, dödssjuk, och mycket fattig. Några dagar tidigare hade äldstekvorumet kommit hem till henne och gjort en del reparationer.

När vi kom fram till hennes

hus ropade jag hennes namn. Ingen svarade så jag fortsatte ropa. Snart hörde jag en mild stämma säga: "Kom in, syster Araceli." Vi gick in och sjöng med glädje och entusiasm fastän hennes tillstånd gjorde oss ledsna. För inte så länge sedan hade Juanita varit full av liv. När hon nu satte sig upp kunde ungdomarna inte hålla tillbaka sina tårar. Hon blev djupt rörd och tackade oss för att vi besökt henne och med våra sånger hjälpt henne

känna att vår himmelske Fader kom ihåg henne och älskade henne.

När vi hade lämnat hennes enkla bostad uttryckte ungdomarna sin tacksamhet över att ha fått sjunga för henne. De brydde sig inte om att de hade blivit våta och kalla. Deras

För inte så länge sedan hade Juanita varit full av liv. När hon nu satte sig upp kunde ungdomarna inte hålla tillbaka sina tårar.

hjärtan var fyllda av glädje för att de hade delat med sig av den glädje de kände. Det var då jag verkligen förstod verserna som lyder:

"Jag var sjuk och ni besökte mig ...

När såg vi dig sjuk ... och kom till dig?

Då skall konungen svara dem:

Amen säger jag er: Allt vad ni har

gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.”

(Matt 25:36, 39–40)

Jag blev ledsen när Juanita dog några dagar senare, men jag vet utan tvekan att vår himmelske Fader älskar sina barn. Jag vet också att om vi följer Anden kan vi vara redskap i hans händer för att välsigna varandra. ■

Araceli López Reséndiz, Veracruz, Mexiko

Klädd i kärlek

Det var december, tiden då människornas känslor berörs när de tänker på Jesu Kristi födelse och vad han gjorde för oss genom sin oändliga försoning.

När jag kom hem från arbetet berättade mina tre barn och min vackra hustru för mig om ett beslut de hade fattat angående julen: ”Vi ska inte köpa några julklappar i år”, sade de.

Överraskad frågade jag: ”Och vad fick er att fatta ett sådant beslut?” Mina barn skulle trots allt ge upp något som de hade sett fram emot hela året.

De gick omedelbart iväg och hämtade mina två slitna kostymer. ”Pappa”, sade de, ”med pengarna vi skulle ha använt till julklappar vill vi att du ersätter de här gamla kostymerna med en ny. Vi vill se dig gå till jobbet med en ny kostym!”

Jag insåg att det var det här som

var den sanna julandan. När vi offrar något för någon annan förstår vi vad Jesu Kristi försoning innebär.

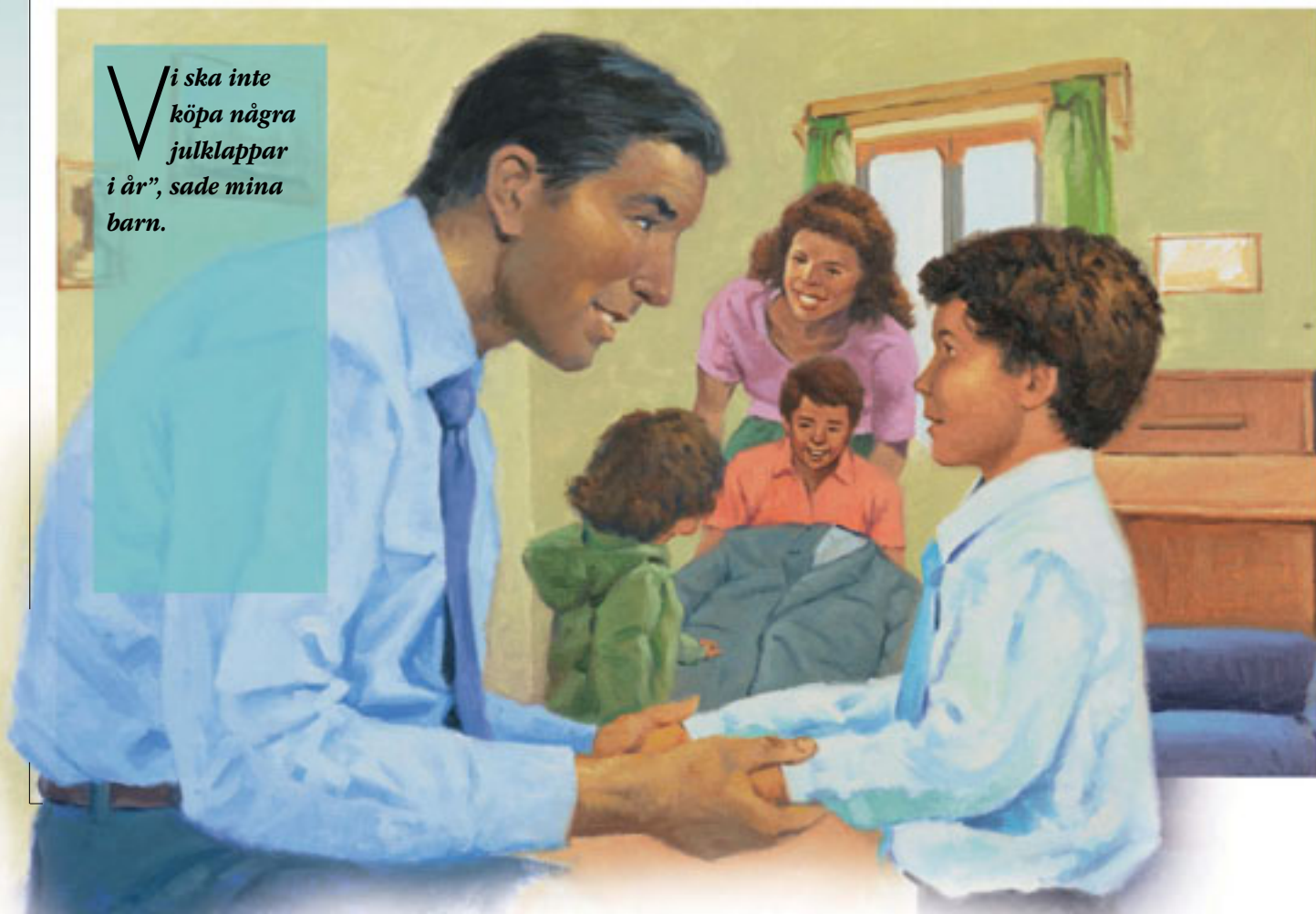
När jag senare satte på mig den nya kostymen jag hade fått i julklapp kände jag att jag var klädd i kärlek. ■

Walter Ciro Calderón R, Bogotá, Colombia

Min lärare blir undervisad

En höst för många år sedan var jag ny elev vid Columbiauniversitetet i New York City. I ett stort klassrum fullt av elever pratade vår lärare om moderna imitationer

Vi ska inte köpa några julklappar i år”, sade mina barn.

av forntida texter. När han läste upp en lista med förfalskningar hajade jag till när jag hörde honom nämna Mormons bok.

Jag visste med en gång att jag inte kunde lämna klassrummet utan att göra något. Jag kunde inte göra mina förfäder besvikna, de vars vittnesbörd om Mormons bok hade fått dem att offra allt.

Efter lektionen gick jag fram till min lärare som innehade Charles Anthon-professuret vid Columbia-universitetet. För över 100 år sedan hade Martin Harris kommit för att besöka professor Anthon vid Columbiauniversitetet. Martin hade med sig ett papper med inskrifter som skrivits av från de plåtar som Mormons bok översattes från.

Jag minns hur min far hade läst ett brev som hans far hade skrivit om Martin Harris. Min farfar berättade att han hade träffat Martin en kort tid innan broder Harris hade dött. När farfar frågade Martin om Mormons bok hade Martin gått upp ur sängen och burit ett starkt vittnesbörd. Han hade sett en ängel, han hade hört hans röst och han hade fått se guldplåtarna.

"Jag heter Diana och jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga", sade jag med darrig röst till min lärare. "Mormons bok är för mig en helig skrift. Jag skulle vilja höra anledningarna till att du kallar den en förfalskning."

Medan vi vandrade över universitetsområdet angav läraren, som hade läst Mormons bok, flera invändningar

mot dess äkthet. Jag skrev snabbt ner dem och när han var klar frågade jag honom: "Kan jag få skriva vad jag hittar från olika källor om ämnet som gensvar till de här invändningarna?" Han gick med på det.

Jag gick tillbaka till mitt rum i studenthemmet, stängde dörren, knäböjde i bön och började gråta. Jag kände mig svag och otillräcklig. Som tur var hade vi en aktivitet i kyrkan den kvällen. Efter ett samtal som var upplyftande bad jag heltidsmissionärerna som hade varit där om hjälp. De berättade om några informationskällor som tog upp de flesta av min lärares invändningar. Sedan sökte jag i universitetets väldiga bibliotek. I min uppsats tog jag upp lärarens invändningar och bar mitt vittnesbörd om att Mormons bok var sann. Sedan gav jag den till honom.

Jag väntade i flera veckor på hans reaktion. Till slut frågade jag honom om han hade läst den.

"Ja, och jag gav den till min hustru så att hon kunde läsa den. Hon sade till mig: 'Förstör inte den här elevens

tro vad du än gör.'"

Sedan vände han om och gick iväg.

När julen närmade sig hade jag en stark känsla av att jag skulle ge honom en Mormons bok. Jag fick tag på ett exemplar, skrev ner mitt vittnesbörd i den och tackade läraren för att han hade läst min uppsats. Sedan slog jag in boken i julklappspapper och gav den till honom. En kort tid efteråt fick jag ett handskrivet meddelande av honom där han uttryckte sin tacksamhet för att han fått "den här anmärkningsvärda boken".

När jag läste det han skrivit fylldes ögonen av tårar. Anden viskade att den här läraren inte längre höll upp Mormons bok för att förlöjliga den. Jag var tacksam för att Anden hade uppmjukat våra hjärtan och hjälpt mig veta hur jag skulle undervisa min lärare. ■

Diana Summerhays Graham, Utah, USA

Mormons bok är för mig en helig skrift", sade jag till min lärare. "Jag skulle vilja höra anledningarna till att du kallar den en förfalskning."

Den större gåvan

En morgon när jag hade läst och begrundat Mormons bok insåg jag att jag återigen skulle läsa ut den innan årets slut. Den insikten påminde mig om min bror som jag hade tagit hand om hemma hos mig under hans sista veckor med obotlig cancer 2005.

Oliver hade bestämt sig för att fullfölja löftet till sig själv att följa uppmaningen från president Gordon B Hinckley (1910–2008) och läsa ut Mormons bok innan slutet av året.¹ Men på hösten hade Oliver fortfarande många sidor kvar. Slutligen blev han så svag att han inte längre kunde läsa själv.

Men fast besluten som Oliver var att följa uppmaningen

Fast besluten som Oliver var att följa uppmaningen frågade han mig om jag kunde läsa Mormons bok för honom.

frågade han mig om jag kunde läsa Mormons bok för honom. Jag hade kommit mycket längre i min egen läsning men var glad att fortsätta där han hade slutat.

Genom att läsa för Oliver varje dag kunde jag hjälpa honom uppnå sitt mål att läsa ut boken innan årets slut, bara några dagar innan han dog. Vid det laget kunde han knappt prata med hörbar röst, men hans sinne var klart och aktivt. Med stor ansträngning uttryckte han ofta sin uppskattning till mig för gåvan jag hade gett honom. Han sade att han nu kunde dö i frid eftersom han hade uppfyllt sitt löfte.

Jag hade läst Mormons bok många gånger tidigare, men jag hade aldrig känt Anden så starkt eller förstått lärdomarna så tydligt som jag gjorde under de sista månaderna av min brors liv. Oliver hade faktiskt gett mig en ännu större gåva. ■

Lois N Pope, Utah, USA

SLUTNOT

1. Se Gordon B Hinckley, "Ett levande och sant vittnesbörd", *Liahona*, aug 2005, s 6.

Varför behöver jag vara här?

En vecka före jul 2007 hade två av mina barn fått halsfluss och öroninfektioner. Jacob som var fem år gnällde hela vägen till apoteket när vi skulle hämta hans medicin, och 19 månader gamla Beth var ovanligt klängig.

När vi kom dit hälsades vi av en lång kö vid disken för receptbelagda mediciner. Medan Jacob klängde vid mitt ben och klagade över sitt öra vände och vred Beth på sig och ville ner från min famn. Jag trodde hon skulle hålla sig bredvid mig men så fort hon var fri sprang hon raka vägen fram till en äldre man som satt på en bänk nära kön.

Mannen tittade ner på golvet med huvudet i händerna. Jag ropade på Beth eftersom jag inte ville lämna kön, men hon gick fram till mannen ändå och böjde sig ner för att titta upp på hans ansikte medan hon log och fnissade.

Då bad jag Jacob gå och hämta henne. Han tog tag i hennes hand och försökte dra bort henne från

mannen men hon vägrade att komma. Sedan började hon puffa på mannens panna för att få honom att lyfta på huvudet. Jag blev ännu mer upprörd när Beth tog av sina oknutna skor och slängde dem i mannens knä. Han satte sig upp och log.

"Beth!", ropade jag.

"Det är okej", sade mannen med trött röst. "Jag knyter skorna åt henne."

Jag blev lite nervös när han satte på Beth skorna. När han var klar lade han armarna om henne och pussade henne på huvudet. Han ville inte släppa henne, så jag gick snabbt bort ifrån kön för att rädda min dotter från främlingen.

När jag kom närmare såg jag att han hade tårar i ögonen. Jag satte mig bekymrad bredvid honom.

"Jag måste berätta något för dig", sade han och tittade rakt fram. "Min hustru dog för bara en månad sedan och för en timme sedan fick jag veta att jag har obotlig cancer. Jag kom hit för att hämta medicin och jag har funderat på mitt liv och tänkt att jag kanske skulle påskynda det oundvikliga. Jag trodde inte att jag skulle kunna uthärda julen och smärtan av cancer utan min kära hustru.

Han sade att han hade bett till Gud och sagt: "Om jag behöver vara här för något så är det bäst att du säger det nu, annars åker jag hem och gör slut på det här." Innan han ens hade sagt "amen", började Beth puffa på honom och kalla honom "farfar".

Jag ropade på Beth, men hon gick fram till mannen ändå och böjde sig ner för att titta upp på hans ansikte medan hon log och fnissade.

"Nu vet jag varför jag behöver vara här längre", sade han. "Jag behöver vara här för mina barnbarn. De behöver mig."

Jag slog armarna om honom och kunde inte låta bli att gråta. Sedan hämtade jag vår medicin. Beth som

hade verkat så sjuk bara för ett ögonblick sedan pussade mannen på kinden och gick iväg med Jacob och mig. Hon vinkade och sade: "Hej då, farfar."

Jag frågade inte vad han hette, men jag ska aldrig glömma att också en liten flicka som besvärar en gammal man kan vara ett svar på en bön. ■

Megan Robinson, Utah, USA

Hemligheten har avslöjats

FÖR VUXNA

- Djupgående inblickar i evangelieämnen.
- Budskap från kyrkans ledare.
- Nyheter om medlemmar i ditt område.
- Äktenskapsråd.

FÖR UNGA VUXNA

- Hur du tillämpar evangeliet i ditt liv.
- Vad kyrkans ledare vill att du ska veta.

FÖR UNGDOMAR

- Hur man får ett vittnesbörd och stärker det.
- Svar på frågor om evangeliet.
- Andra tonåringars upplevelser.

Det finns något
för alla i
nya *Liahona*.

Det borde inte vara någon hemlighet att var du än befinner dig i livet så vill vi också vara där med dig. Med mer material för medlemmar i olika situationer hoppas vi kunna hjälpa dig hitta

evangelieprinciper som du kan tillämpa för att lösa olika problem i livet.

Gå inte miste om vad nya *Liahona* kan göra för dig och för människorna omkring dig. Vi inbjuder dig att fortsätta

FÖR LEDARE OCH LÄRARE

- Tips för att hjälpa dig förhålla dig till din kallelse, förbättra din undervisning och ge råd till medlemmar.

FÖR NYA MEDLEMMAR

- Enkla förklaringar på vad kyrkans medlemmar tror på.
- Omvändelseberättelser från andra nya medlemmar.

FÖR BARN

- Teckningar, bilder och berättelser från barn runtom i världen.
- Roliga aktiviteter som undervisar om evangeliet.

FÖR FAMILJER

- Förslag på hur man kan använda artiklar i *Liahona* när man ska undervisa sina barn.
- Tips för familjens hemafton.
- Berättelser om familjer som tillämpar evangeliet i sitt hem.
- Råd om föräldraskap.

prenumerera och kanske ge bort en prenumeration till någon du älskar. Det här är något som vi inte vill hålla hemligt.

Kommer i januari 2010.

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

De här undervisningsförslagen finns här för att ge dig några idéer. Du kan anpassa dem till din familj.

"Tre kungar från Östern", s 12: "De flesta människor lär bättre och minns längre när man introducerar begrepp med hjälp av bilder, kartor, ordgrupperingar eller med andra visuella hjälpmedel."¹ Du kan visa bilderna i den här artikeln eller andra föremål när du undervisar från den här artikeln. Rollspel är ett sätt att använda personer som visuella hjälpmedel.² Du kan göra ett rollspel om de vise mannens besök hos Kristusbarnet medan du lär tillsammans med din familj.

"Tillbedjan genom vördnad", s 26: Det är troligare att familjemedlemmarna förstår och tillämpar lärdomarna när de får möjlighet att undervisa andra om dem.³ Du kan låta familjemedlemmarna undervisa varandra om principerna i artikeln.

Flera dagar före hemaftonen delar du upp artikeln i tre delar och ber tre familjemedlemmar att under hemaftonen berätta vad de lärde sig av att läsa sin del.

"Arbetets välsignelser", s 36: Berättelser kan väcka deltagarnas intresse och är ofta ett bra sätt att undervisa.⁴ För att illustrera läran om arbete som undervisas av biskop H David Burton kan du återge president Thomas S Monsons, Henry B Eyrings och Dieter F Uchtdorfs berättelser i artikeln. Du kan avsluta lektionen med att inbjuda familjemedlemmarna att berätta om en upplevelse som har med arbete att göra som har välsignat dem.

SLUTNOTER

1. *Undervisning: Den högsta kallelsen* (2000), s 182.
2. *Se Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 177.
3. *Se Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 167–168.
4. *Se Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 93, 160–162.

ÄMNEN I DET HÄR NUMRET

Siffrorna anger första sidan av artikeln.

LS = Lilla stjärnan	Mormons bok, 43, 44
Aktivering, 18	Motgångar, 30
Andliga gåvor, 18	Primär, LS4
Anställning, 36	Prästadömetts nycklar, 18
Arbete, 36	Sakramentet, LS12
Besöksundervisning, 16, 25	Smith, Joseph, LS14
Bön, 30, 45	Stavspresidenter, 18
Familjen, 2, 34, LS7	Sång, 10
Försoningen, 2, 24	Tillbedjan, 26
Jesus Kristus, 2, 8, 24, LS2, LS12	Tjänande, 2, 10, 16, 25, 41, 44
Julen, 2, 8, 10, 12, 16, 24, 41, 42, LS2, LS8, LS10	Tro, 12, 26, 30, LS2, LS10, LS12
Kristuslik kärlek, 25	Uppenbarelse, 18
Kärlek, 2, 10, 16, 34, 41, 42, LS14	Uppoffringar, 42
Missionsarbete, 34, 36	Utbildning, 36
	Vördnad, 26, LS4

FADERNS ANSVAR

"Ta på allvar ert ansvar att undervisa er familj om evangeliet genom regelbundna hemaftnar, familjeböner, andakter och skriftstudier och andra undervisningstillfällen. Betona särskilt förberedelser för mission och tempeläktenskap ...

Förutom er egen frälsning, bröder, finns det ingenting som är så viktigt för er som er hustrus och era barns frälsning."

Se president Howard W Hunter (1907–1995), "Var en rättfärdig make och far", Nordstjärnan, jan 1995, s 50.

Lilla stjärnan

ETT JULBUDSKAP FRÅN
FÖRSTA PRESIDENTSKAPET
TILL VÄRLDENS BARN

Anledningen till glädjen

Julen är en av de underbaraste högtiderna på året. Men det är inte julklapparna, julgranarna, dekorationerna eller maten som gör den här högtiden så glädjande.

Det är först när vi tänker på vår Frälsares, Jesu Kristi födelse som julen blir speciell.

När vi strävar efter att komma ihåg Frälsaren stärks vår önskan att leva som han. Det är ingen tillfällighet att julen är den tid på året när människor är som mest kärleksfulla, som mest givmilda, som snällast och som mest tacksamma.

När vi försöker följa Kristi exempel under juletiden och gör vårt bästa för att leva som han bör vi hitta sätt att upplyfta människorna omkring oss. Låt oss fira vår Frälsares födelse genom att vara Kristi efterföljare i ord och handling.

Vi vittnar om att när vi gör det så kommer den önskan att följa honom som växer inom oss under julen att fortsätta stärkas under det kommande året. ●

President Thomas S Monson

President Henry B Eyring

President Dieter F Uchtdorf

JULKRUBBAN, AV NATHAN PINNOCK

Uppförande i Primär

JAN PINBOROUGH

Baserad på en sann berättelse

"Var stilla och vet att jag är Gud." (L&F 101:16)

Natanael höll mamma hårt i handen när de gick in i Primärs rum. I dag var det andra veckan för Natanael i solstråleklassen. Han hade fjärilar i magen och gick lite saktare för varje steg han tog.

Förra veckan hade det varit lite bråkigt i Primär. Under sångstunden ställde sig Mia hela tiden upp och snurrade runt i cirklar. Natanael var trött på att sitta så han ställde sig också upp. Men då sade hans lärare att han skulle sätta sig ner igen. Under samlingsstunden pratade och skrattade några av de äldre barnen. Ibland var det så mycket oljud att han inte hörde vad syster Miranda, som var Primärs president, sade. När hans vän Cara började gråta kände Natanael också för att gråta.

När de kom närmare främsta raden ville Natanael inte släppa mammas hand. Han var orolig för att det skulle vara bråkigt i Primär den här veckan också. Sedan såg han sin lärare.

"Hej Natanael", sade syster Tejada. "Vad glad jag är att se dig." Syster Tejada klappade med handen på stolen bredvid sig.

Natanael tyckte om sin lärares vänliga leende. Han släppte mammas hand och satte sig bredvid syster Tejada.

"Jag kommer tillbaka och hämtar dig efter lektionen", sade mamma. "Kom ihåg att vara vördnadsfull."

Natanael var inte säker på hur man gjorde.

Efter inledningsbönen ställde sig syster Miranda upp. "Idag har vi en speciell besökare", sade hon.

Plötsligt syntes en docka bakom ett bord bredvid syster Miranda. Dockan skruvade på sig, viftade med

armarna och sade: "Är det slut snart? Jag är törstig!"

Några av barnen fnissade.

"Det här är första gången Arlo är i Primär", sade syster Miranda, "och han vet inte hur man gör när man är vördnadsfull. Men innan han kan vara vördnadsfull behöver han lära sig hur man uppför sig i Primär."

Natanael blev förvånad. Vid middagen brukade mamma ibland påminna honom om att lägga sin servett i knät. Det var bra uppförande. Och pappa bad alltid alla tacka mamma för den goda maten innan de började duka av bordet. Det var också bra uppförande. Men vad var bra uppförande i Primär?

Arlo lutade sig bakåt över bordet. "Hallå! Alla ser roliga ut upp-och-ner!" sade han.

"Bra uppförande är regler som visar att vi respekterar andra människor", förklarade syster Miranda. "Arlo vet inte vilka reglerna är för uppförande i Primär. Tror ni vi kan lära honom det?" frågade hon.

Syster Miranda gick fram till tavlan och ritade en arm. "Vad ska Arlo göra med sina armar?" frågade hon.

"Lägga dem i kors!" ropade Mia.

"Det är rätt", sade syster Miranda.

Arlo satte sig upp. Han lade armarna i kors och lyfte dem över huvudet. "Är det så här ni menar?" frågade han.

Natanael visste att det inte var rätt.

Syster Miranda frågade om alla i Primär kunde visa Arlo hur man lägger armarna i kors.

Natanael lade snabbt sina armar i kors. Arlo lade också sina armar i kors.

På tavlan bredvid bilden av armen skrev syster Miranda: "Lägga våra armar i kors."

Allteftersom syster Miranda ritade fler bilder under visade barnen Arlo om reglerna för hur man uppför sig i Primär. Natanael var glad att han redan kände till nästan alla.

Nu höll inte Arlo på att vända och vrida på sig eller vifta med armarna eller ropa. Hans ben var stilla och hans armar var korslagda. Barnen lyssnade tyst också. Det var inte bråkigt i Primär längre. Natanael kände sig lugn och glad. Det skulle inte vara så svårt att vara vördnadsfull i Primär. Han visste redan hur man gör. ●

Lägga våra
armar i kors.

Gå tyst.

Räcka upp handen
när vi vill prata.

Använda en låg röst.

Lyssna på
vår lärare.

DET HÄR ÄR GUDS HUS.

Hur kan du visa respekt för vår himmelske Faders hus?

1. Gå tyst i korridorerna. Bara springa i kulturhallen under särskilda aktiviteter som inte hålls på söndagar.
2. Prata tyst.
3. Ta väl hand om psalmböckerna. Lägga undan dem försiktigt när de har använts.
4. Kasta allt skräp du ser.
5. Vara noga med att inte sätta fötterna på bänkar eller stolar.
6. Hjälpa till att ställa bort stolar efter möten när du blir ombedd.

"Då vi samlas för att lära oss evangeliets lärdomar bör det vara i en anda av vördnad."

President Boyd K Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, "Vördnad öppnar uppenbarelseens kanaler", Nordstjärnan, jan 1992, s 25.

Barnen i Kahului församling i Kahului stav på Hawaii arbetade ihärdigt för att hjälpa till med att ta hand om vår himmelske Faders hus. Under en tjänandeaktivitet tvättade de stolarna de använder varje vecka i Primär.

De äldre barnen i Primär skurade stolarna med vatten och natriumbi-karbonat och de mindre barnen torkade stolarna. Också de minsta barnen arbetade entusiastiskt och med glada leenden. Efteråt tyckte alla att det kändes bra att hålla vår himmelske Faders hus rent.

FOTON MED TILLSTÄND AV KAHULUI STAV I HAWAII

MIN FAMILJ BLIR VÄLSIGNAD NÄR VI KOMMER IHÅG JESUS KRISTUS

"Jag vet att min återlösare lever, och som den siste skall han träda fram över stoftet." (Job 19:25)

Fastän vi firar jul på olika sätt ger den oss möjlighet att tänka på Jesu Kristi födelse.

Jul i hela världen

CHAD E PHARES och SHARA BRAITHWAITE
Kyrkans tidningar

Barn i olika delar av världen firar jul på olika sätt. Den här kalendern beskriver några av dem. Klipp ut bilderna på sidan LS16. Sätt upp kalendern på en vägg hemma hos dig. Börja den 1 december och leta efter bilden som beskrivs med orden för den dagen. Klistra sedan fast bilden på rutan för den dagen.

I Japan tycker barnen om att äta julkaka med jordgubbar och vispgrädde.

I Finland går familjerna till en kyrkogård på julafton och sätter ljus på en grav som tillhör någon de tycker om.

I Indien sätter människorna upp små lampor av lera på hustaken för att visa att Jesus är världens ljus.

På Irland sätter familjerna ljus i fönstren hemma för att visa att de skulle ha tagit emot Maria och Josef.

Tyska barn sätter sina skor eller stövlar vid

I Australien går många

Familjerna i Argentina sätter ljus i diamantform-

I Venezuela åker

öppna spisen eller ute framför ytterdörren. Nästa morgon är skorna fyllda av godis.

I Förenta staterna dekorerar människorna granar med små ljus, glitter och ornament.

På Luciadagen i Sverige har en flicka en vit klänning på sig med ett rött band och serverar sina föräldrar bullar och pepparkakor till frukost.

Barnen i Spanien får leksaker, godis eller små instrument och går från hus till hus och läser verser eller sjunger julsånger.

Tonganska familjer går upp tidigt för att laga och dela ut frukost till grannarna. Barnen tycker om att dela ut de här frukostarna och se vad grannarna ger.

I Australien går många människor till stranden och sjunger julsånger.

Familjerna i Filippinerna dekorerar med *parols*, som är stjärnformationer gjorda av bambu och silkespapper och som har pyttesmå lampor.

I Holland firar familjerna på julafton med att dricka varm choklad och äta *banketletter*, en kaka som är formad som den första bokstaven i familjens efternamn.

En vecka före jul klär italienska barn ut sig till herdar och går från dörr till dörr och sjunger sånger och läser dikter.

I Paraguay dekorerar människorna sitt hem med kokosnötsblommor.

ade pappersballonger som kallas *globos* på julaftonen och släpper upp dem i luften på kvällen.

I Liberia äter familjerna utomhus och sitter i en cirkel. En traditionell liberiesk julmiddag består av brödbullar, ris och kött.

I Norge äter barnen risgrynsgröt. Barnet som hittar den gömda mandeln vinner en marsipangris eller en chokladbit.

Barnen i England får ett papperstäckt rör som kallas smållkaramell vid julmiddagen. Den smäller ljudligt när man drar isär den. Det finns en pappershatt, en dikt eller en liten leksak inuti.

I Libanon planteras kikärter, vete, bönor och linser två veckor före jul. Skotten läggs runt julkrubborna som människorna har hemma.

barnen rullskridskor på gatorna tidigt på juldagsmorgonen.

I Bulgarien ställer sig alla upp samtidigt när middagen är över.

Mexikanska familjer klipper ut olika former i papper till lyktor, eller *farolitos*. Man sätter ljus i *farolitos*, och sätter dem längs trottoarer, i fönster och på hustak.

I Nya Zeeland har man fester i parker i många städer. Människorna lyssnar på välkända sångare som sjunger julsånger.

I Ghana är familjerna uppe hela kvällen och spelar spel. Strax före midnatt räknar familjerna sekunderna till juldagen.

En jul på Temple Square

Många tycker om att gå till Temple Square [tempelplatsen i Salt Lake City] under jultiden. Lisa, 11 år, och Hiram, 10 år, är kusiner och bor i Kaysville i Utah i USA. De kom för att titta på de vackra ljusen och allt annat på Temple Square.

Det kan vara svårt att bestämma sig för vad man ska titta på först. Överallt är

träden täckta av pyttesmå blinkande ljus i rosa, gult, blått och grönt. Ovanför alltihop lyser templet vitt med guldstatyn av Moroni längst uppe på toppen.

Liza och Hiram tyckte om att titta på några julkrubbor i barnstorlek som gjordes speciellt för barnen som kom till vinterolympiaden i Salt Lake City 2002.

Konstnärer från flera länder tillverkade

krubborna för att välkomna barn från hela världen och hjälpa dem att tänka på Frälsaren. Krubborna visas fortfarande under julen på Temple Square. Det finns krubbor från Japan, Mexiko, Nya Zeeland och Polen. Om du tittar närmare kan du se en del ovanliga gåvor till Jesusbarnet! ●

FOTO CRAIG DIMOND

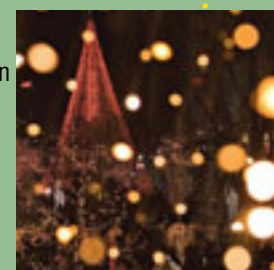
Ovan: Framför templet står en krubba helt i vitt. En damm reflekterar både templet och Maria, Josef och Jesus. Det är en vacker syn.

Ovan: Liza och Hiram tittar på krubborna i naturlig storlek nära Tabernaklet och lyssnar på julberättelsen från högtalarna.

ROLIGT ATT VETA

- Omkring en miljon människor besöker Temple Square under julen.
- Det finns dussintals ljusklädda träd på Temple Square. Bara ett träd har 75 000 små lampor. Hur många ljus gissar du att det finns över hela Temple Square? Lysdioder används nu för att spara på elektriciteten.
- Arbetarna börjar sätta upp julljusen den 1 augusti och blir inte klara med att ta ner dem förrän den 31 mars.
- Barnen hjälpte till att göra lyktorna (till höger) på området där kyrkans kontor finns. Julbudskap står skrivna på några av dem på olika språk.
- I dag tänds ljusen av en dator. Men för många år sedan hjälpte barn till att tända ljusen den kväll när ljusen skulle sättas på inför julen. En gång när en liten flicka hade satt i kontakten för sin ljusslinga och alla ljusen på Temple Square tändes samtidigt trodde hon att hon hade tänt alla ljusen själv!

JAG SKA KOMMA IHÅG JSTUS

Handwriting practice lines for the first section, consisting of 15 horizontal lines.

Handwriting practice lines for the first section, consisting of 5 horizontal lines.

Handwriting practice lines for the second section, consisting of 15 horizontal lines.

Handwriting practice lines for the second section, consisting of 15 horizontal lines.

Jag ska komma ihåg Jesus Kristus

"Jag vet att min återlösare lever, och som den siste skall han träda fram över stoftet." (Job 19:25)

CHERYL ESPLIN

När Jesus levde på jorden gick han omkring och gjorde gott.

Jesus syndade aldrig, men han led och dog för alla andra människors synder. Efter tre dagar uppstod han. Jesus genomförde försoningen när han led, dog och uppstod.

Varje söndag i kyrkan när du tar sakramentet kan du tänka på Jesus Kristus försoning och på de löften du gav din himmelske Fader när du döptes. Under sakramentet kan du tänka på hur mycket Jesus Kristus och din himmelske Fader älskar dig. Du kan omvända dig och tänka på vad du kan göra för att bli mer lik dem.

Lyssna på orden medan du sjunger sakramentspsalmen. Lyssna noga på sakramentsbönerna. Tänk på vad du lär dig och hur du känner dig.

Aktivitet

Ta bort sidan LS12 från tidningen och klistra fast den på tjockt papper. Vik sakramentshäftet längs de streckade linjerna. När du sjunger sakramentspsalmen i kyrkan kan du lyssna efter vad orden säger om Jesus Kristus. När du kommer hem varje söndag kan du skriva ner något i häftet som du lärde dig om Jesus Kristus av psalmen.

Förslag till samlingsstunden

1. Jag kommer ihåg Jesus Kristus när jag tar sakramentet.

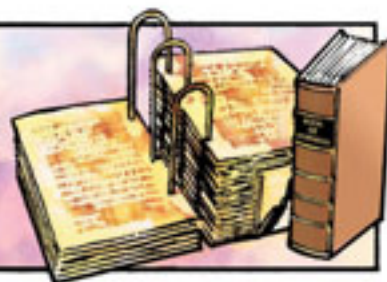
Återge berättelsen om den sista måltiden i Matteus 26:17–30. Läs tillsammans Lukas 22:19 och låt barnen upprepa orden "Gör detta till minne av mig". Säg att vi får möjlighet att tänka på Frälsaren och hans försoning när vi tar sakramentet. Visa sakramentsbrickorna. Hjälp barnen förstå att brödet påminner oss om Jesus kropp och vattnet påminner oss om hans blod. Skriv på tavlan: "Vad kan du göra för att tänka på Jesus medan du tar sakramentet?" Skriv svaren på tavlan. (Exempel: Läs ett skriftställe om Jesus, lyssna på sakramentsbönerna, tänk på Jesus försoning.) Uppmuntra barnen att använda ett av förslagen nästa gång de är med på ett sakramentsmöte.

2. När jag kommer ihåg Jesus hjälper det mig att välja det rätta. Slå i förväg in Evangeliet i bild 240 (Jesus Kristus) så att det ser ut som en julklapp. Säg att inuti finns något som representerar den största gåvan av alla. Låt barnen ställa ja- och nej-frågor för att lista ut vad det är. Låt barnet som gissade rätt öppna julklappen. Sätt upp bilden av Jesus på tavlan. Sätt i förväg upp följande ordremsor i slumpvis ordning runt om i rummet: "Jesus döptes", "Jesus tjänade andra", "Jesus bad till Fadern", "Jesus gick omkring och gjorde gott", "Jesus älskar oss", "Jesus lärde sig arbeta" och "Jesus hedrade sin mor". Dela in skrivtavlan i två kolumner. Skriv "När jag kommer ihåg Jesus" ovanför ena kolumnen. Ovanför den andra skriver du "hjälp det mig att välja det rätta." Ge varje klass en skriftställehänvisning eller bild som berättar om en del av Jesu liv. Exempel: Matteus 3:13–17 — Jesus döptes; Johannes 13:4–15 — Jesus tjänade andra; 3 Nephi 17:15 — Jesus bad till Fadern; Johannes 15:12 — Jesus älskade oss; Evangeliet i bild 206 (Jesus Kristus som barn) — Jesus lärde sig arbeta; 242 (Jesus och hans mor) — Jesus hedrade sin mor. Be barnen läsa skriftstället eller titta på bilden och hitta ordremsan som beskriver den. När en klass väljer rätt sätter du upp ordremsan i första kolumnen. Hjälp barnen tänka på ett liknande val de kan göra, som "jag ska döpas". Skriv upp det i andra kolumnen bredvid motsvarande ordremsa. ●

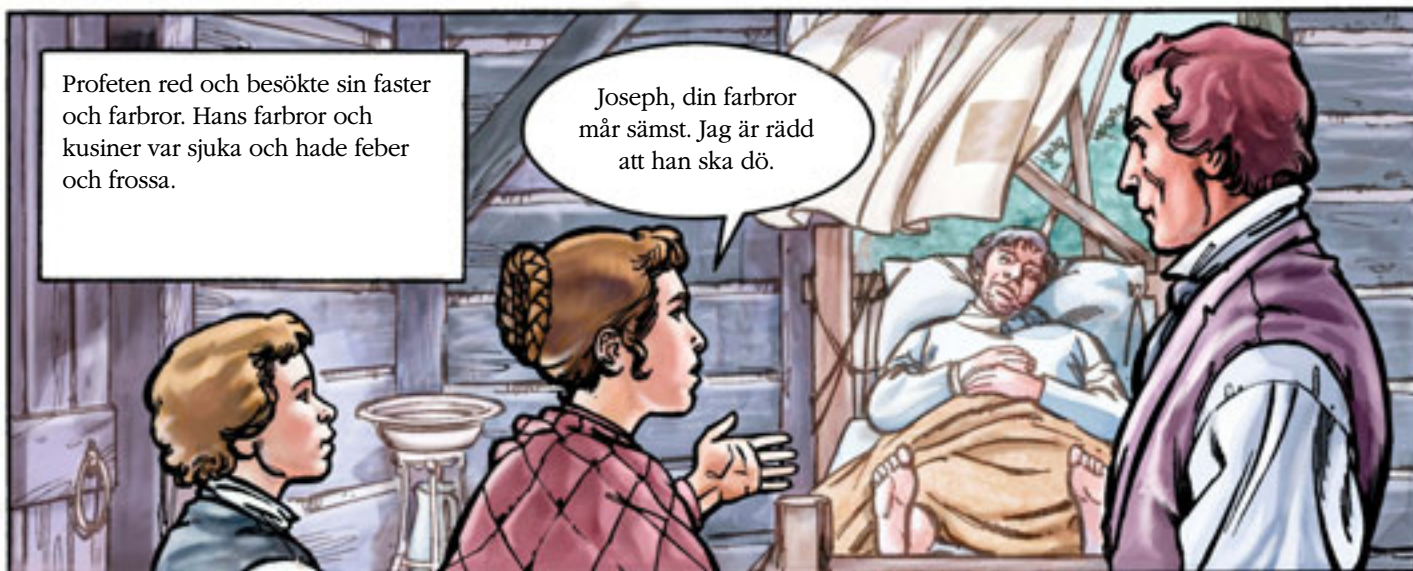
FRÅN PROFETEN JOSEPH SMITHS LIV

Ett sant exempel på kristuslik kärlek

Profeten red och besökte sin faster och farbror. Hans farbror och kusiner var sjuka och hade feber och frossa.

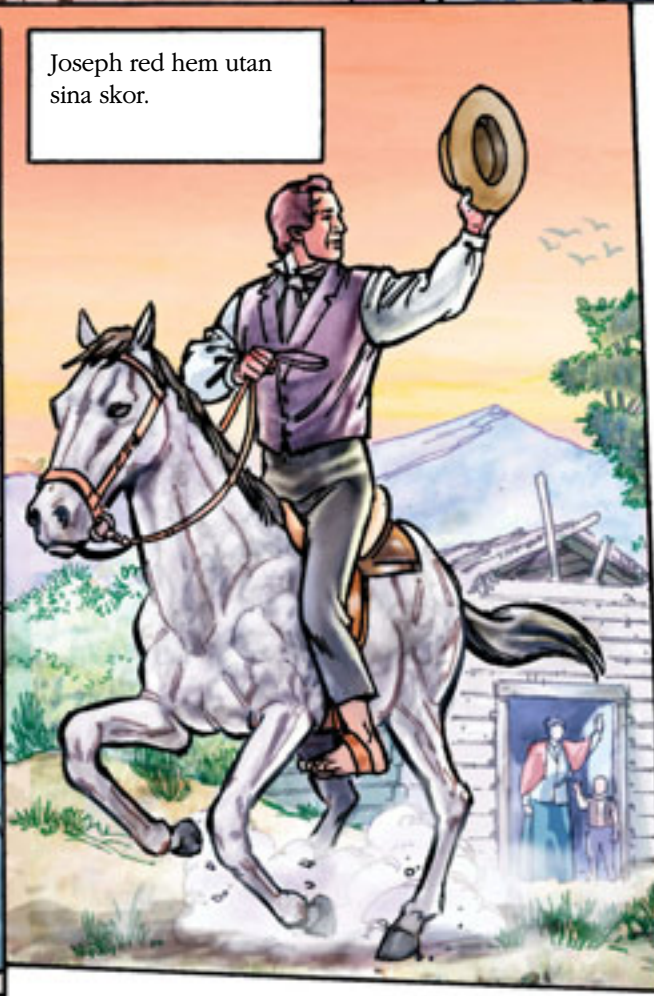
Joseph, din farbror mår sämst. Jag är rädd att han ska dö.

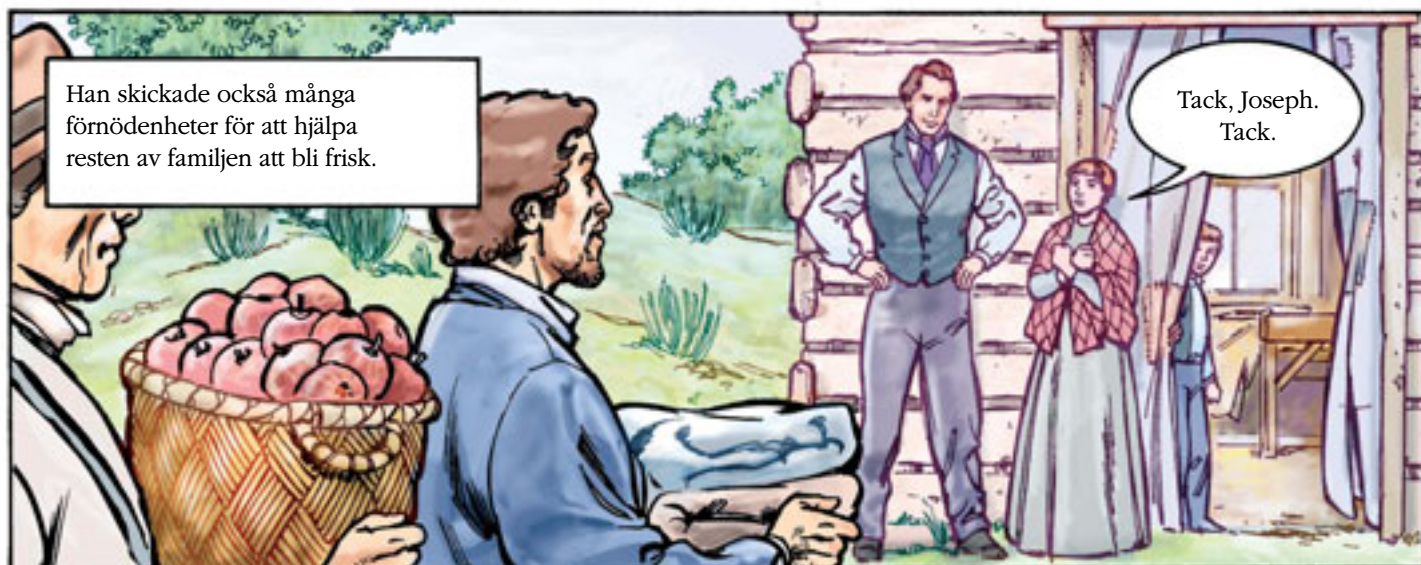
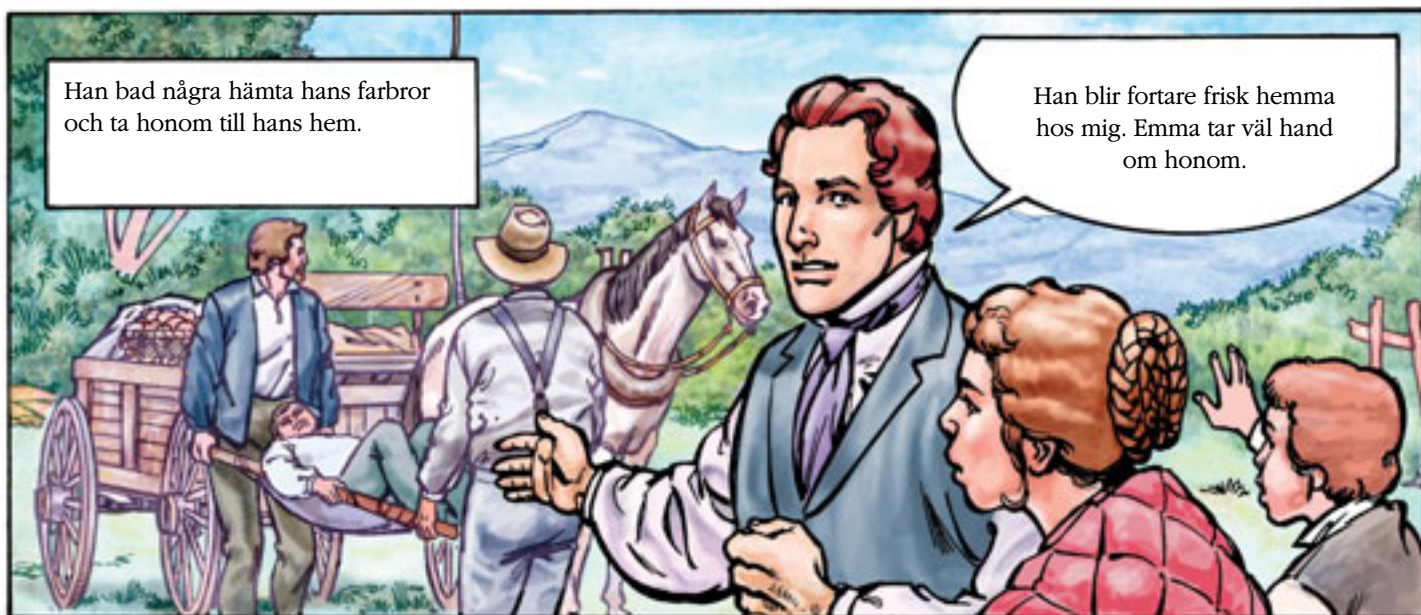

Här, farbror, ta mina skor.

Men Joseph, vad ska du ha på dig?

Joseph red hem utan sina skor.

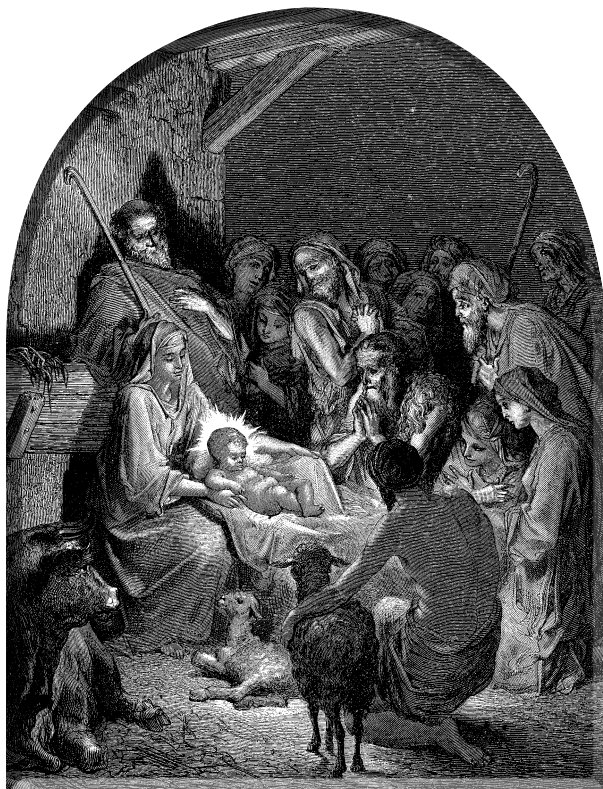

Maria bevarade och begrundade allt detta i sitt hjärta, av Lonni Clarke

"Då sade ängeln till henne: 'Frukta inte, Maria. Du har funnit nåd hos Gud. Se, du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes Son.'" (Luk 1:30–32)

"Det vi alla längtar efter i vårt hjärta, på julen och alltid, är att känna oss sammanbundna av kärlek med en ljuv förvissning om att den kan vara för evigt", skriver president Henry B Eyring.

"Det är löftet om evigt liv som Gud har kallat sin största gåva till sina barn. (Se L&F 14:7.)

Det möjliggörs genom hans älskade Sons gåvor till oss: Frälsarens födelse, försoning och uppståndelse." Se "Hemma i jul", sidan 2.